EVROPSKÝ PARLAMENT

2004 *2009*

Dokument ze zasedání

A6-0153/2008

14. 4. 2008

ZPRÁVA

k výroční zprávě o stavu lidských práv ve světě v roce 2007 a politice EU v této oblasti
(2007/2274(INI))

Výbor pro zahraniční věci

Zpravodaj: Marco Cappato

PR_INI

OBSAH

Strana

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU 3

PŘÍLOHA I.....34

PŘÍLOHA II.....68

STANOVISKO VÝBORU PRO ROZVOJ 71

STANOVISKO VÝBORU PRO OBČANSKÉ SVOBODY, SPRAVEDLNOST A VNITŘNÍ VĚCI 75

VÝSLEDEK ZÁVĚREČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU 80

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

k výroční zprávě o stavu lidských práv ve světě v roce 2007 a politice EU v této oblasti (2007/2274(INI))

Evropský parlament,

– s ohledem na devátou výroční zprávu EU o lidských právech (2007),[1]

– s ohledem na články 3, 6, 11, 13 a 19 Smlouvy o Evropské unii a články 177 a 300 Smlouvy o ES,

– s ohledem na Všeobecnou deklaraci lidských práv a veškeré příslušné mezinárodní nástroje v oblasti lidských práv[2],

– s ohledem na Chartu OSN,

– s ohledem na veškeré úmluvy OSN o lidských právech a jejich opční protokoly,

– s ohledem na regionální nástroje v oblasti lidských práv, zejména na Africkou chartu o lidských právech a právech národů, opční protokol o právech žen v Africe, Americkou úmluvu o lidských právech a Arabskou chartu lidských práv,

– s ohledem na Římský statut Mezinárodního trestního soudu (ICC), který vstoupil v platnost 1. července 2002, a na svá usnesení vztahující se k tomuto soudu[3],

– s ohledem na Úmluvu Rady Evropy o opatření proti obchodování s lidmi a plán EU týkající se osvědčených postupů, norem a způsobů práce pro boj proti obchodu s lidmi a jeho předcházení z roku 2005[4],

– s ohledem na protokol č.13 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (ECHR), který se týká zrušení trestu smrti za všech okolností,

- s ohledem na Úmluvu OSN proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání (úmluva proti mučení),

- s ohledem na Úmluvu OSN o právech dítěte,

- s ohledem na Úmluvu OSN o odstranění všech forem diskriminace žen a příslušný opční protokol,

---

[1] Dokument Rady 13288/1/07.
[2] Viz příloha tohoto usnesení.
[3] Úř.věst. C 379, 7.12.1998, s.265; Úř.věst. C 262, 18.9.2001, s.262; Úř. věst. C 293 E, 28.11.2002, s. 88; Úř. věst. C 271 E, 12.11.2003, s. 576.
[4] Úř. věst. C 311, 9.12.2005, s. 1.

- s ohledem na Listinu základních práv Evropské Unie[1],

- s ohledem na dohodu o partnerství AKT-ES a její revizi[2],

- s ohledem na svá předchozí usnesení o lidských právech ve světě,

- s ohledem na svá usnesení přijatá ve dnech 7. června 2007[3] a 21. února 2008[4] o pátém a sedmém zasedání Rady OSN pro lidská práva a výsledcích jednání Rady OSN pro lidská práva (UNHRC),

- s ohledem na své usnesení ze dne 14. února 2006 o doložce o lidských právech a demokracii v dohodách Evropské unie[5],

– s ohledem na svá usnesení ze dne 1. února 2007[6] a ze dne 26. dubna 2007[7] o iniciativě na podporu všeobecného moratoria k trestu smrti a na usnesení 62/149 přijaté 18. prosince 2007 na Valném shromáždění OSN o celosvětovém moratoriu užívání trestu smrti,

– s ohledem na své usnesení ze dne 20. září 2001 o mrzačení ženských pohlavních orgánů[8], které potvrzuje, že jakákoli forma a míra tohoto mrzačení je násilným činem spáchaným na ženách a představuje porušení jejich základních práv,

– s ohledem na své usnesení ze dne 6. září 2007 o fungování dialogů a konzultací v oblasti lidských práv se třetími zeměmi[9], včetně práv žen, kterým má být při veškerých jednáních o lidských právech věnována zvláštní pozornost,

- s ohledem na své usnesení ze dne 6. července 2006 o svobodě projevu na internetu[10],

- s ohledem na veškerá naléhavá usnesení o lidských právech, která přijal,

– s ohledem na diskusní fórum nevládních organizací EU o lidských právech, které se konalo v Lisabonu v prosinci 2007,

- s ohledem na Úmluvu OSN o právech zdravotně postižených osob, která byla podepsána Evropskými společenstvími a většinou jejich členských zemí dne 30. března 2007 a která zakládá povinnost začlenit zájmy a problémy zdravotně postižených osob do aktivit v oblasti lidských práv zaměřených na třetí země,

- s ohledem na orientační zprávu o zdravotním postižení a rozvoji pro delegace a služby EU zveřejněnou v červenci 2004,

---

[1] Úř. věst. C 303, 14.12.2007, s. 1.
[2] Úř. věst. L 317, 15.12.2000, s. 3; Úř. věst. L 209, 11.8.2005, s. 27.
[3] Přijaté texty, P6_TA(2007)0235.
[4] Přijaté texty, P6_TA(2008)0065.
[5] Úř. věst. C 290 E, 29.11.2006, s. 107.
[6] Úř. věst. C 250 E, 25.10.2007, s. 91.
[7] Úř. věst. C 74 E, 20.3.2008, s. 775.
[8] Úř. věst. C 77 E, 28.3.2002, s. 126.
[9] Přijaté texty, P6_TA(2007)0381.
[10] Úř. věst. C 303 E, 13.12.2006, s. 879.

- s ohledem na Deklaraci OSN o ochráncích lidských práv a činnost zvláštního zástupce generálního tajemníka OSN pro situaci ochránců lidských práv,

- s ohledem na Mezinárodní úmluvu o ochraně všech osob před násilným zmizením přijatou v prosinci 2006,

– s ohledem na obecné zásady Evropské unie na podporu dodržování mezinárodního humanitárního práva[1] , o dětech v ozbrojeném konfliktu a ochráncích lidských práv, jakož i o trestu smrti, mučení a jiném krutém, nelidském či ponižujícím zacházení, rozhovorech o lidských právech se třetími zeměmi a o podpoře a ochraně práv dítěte,

- s ohledem na článek 45 a čl. 112 odst. 2 jednacího řádu,

- s ohledem na zprávu Výboru pro zahraniční věci a stanoviska Výboru pro rozvoj a Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci (A6-0153/2008),

A. vzhledem k tomu, že výroční zpráva Evropské unie o stavu lidských práv v roce 2007, kterou vypracovala Rada a Komise, poskytuje obecný přehled činnosti orgánů a institucí Evropské unie, pokud jde o lidská práva v rámci a mimo rámec Evropské unie,

B. vzhledem k tomu, že výroční zpráva pro rok 2007 stanovuje za cíl prověřit, zhodnotit a ve zvláštních případech poskytnout konstruktivní kritiku činností Komise, Rady a Parlamentu v oblasti lidských práv,

C. vzhledem k tomu, že vnitřní stav lidských práv v EU má nepochybně přímý vliv na věrohodnost a schopnost EU provádět účinnou zahraniční politiku,

D. vzhledem k tomu, že lidská práva a jejich ochrana závisí na právním státu, demokratické správě věcí veřejných, zásadě rozdělení moci a politické odpovědnosti, stejně jako na politických právech, která umožňují svým poživatelům být vlastními obhájci lidských práv, a měla by být prosazována paralelně s těmito hodnotami,

E. vzhledem k tomu, že je třeba věnovat více pozornosti dodržování základních lidských práv, zejména práv politických, při jednání a provádění dvojstranných nebo regionálních obchodních dohod, a to i takových, které jsou uzavírány s důležitými obchodními partnery,

F. vzhledem k tomu, že spravedlnost, svoboda, demokracie a právní stát zaručující základní svobody a lidská práva jsou pilíři trvale udržitelného míru, a vzhledem ke skutečnosti, že trvale udržitelného míru nemůže být dosaženo prostřednictvím ujednání na ochranu osob odpovědných za systematické zneužívání lidských práv či porušování mezinárodního humanitárního práva,

G. vzhledem k tomu, že politika na podporu lidských práv je v mnoha oblastech světa stále ohrožena, neboť porušování lidských práv neoddělitelně souvisí s úsilím těch, kdo se tohoto porušování dopouštějí, snížit dopad každé politiky usilující o prosazování těchto práv, především v zemích, kde je porušování lidských práv zásadní při udržování

[1] Úř. věst. C 327, 23.12.2005, s. 4.

nedemokratické vlády u moci,

H. vzhledem k tomu, že 82 % zdravotně postižených osob v rozvojových zemích stále žije pod hranicí chudoby a je vystaveno nejzávažnějšímu porušování lidských práv, včetně odepření práva na život a nelidského a ponižujícího zacházení, a vzhledem k tomu, že situace zdravotně postižených dětí je v tomto ohledu obzvláště závažná,

I. vzhledem k tomu, že podle ústavy Světové zdravotnické organizace „požívání nejvyšší dosažitelné úrovně zdraví je jedním ze základních práv každého člověka bez rozdílu rasy, náboženství, politické příslušnosti a hospodářských nebo sociálních podmínek“, a vzhledem k tomu, že zdraví všech národů je zásadní pro dosažení míru a bezpečnosti,

1. lituje skutečnosti, že Evropská unie má ještě daleko k jednotné a důsledné politice uplatňování a prosazování lidských práv ve světě, a zdůrazňuje, že je nutné takovou politiku provádět účinněji; domnívá se, že k důslednému dodržování již existujících pravidel Evropské unie v oblasti lidských práv je zapotřebí značného pokroku;

2. domnívá se, že ke zlepšení podpory lidských práv je zapotřebí upevnit společnou zahraniční a bezpečnostní politiku (SZBP) EU, která je často omezována z důvodu převahy národních zájmů členských států, aby bylo zajištěno, že podpora lidských práv bude považována za prioritu, a zajistit přísné uplatňování podpory lidských práv jako cíle SZBP, jak je uvedeno v článku 11 Smlouvy o Evropské unii;

3. vyzývá Komisi a Radu k vynaložení většího úsilí s cílem zlepšit schopnost Evropské unie rychle reagovat na porušování lidských práv třetími zeměmi a k začlenění politiky týkající se lidských práv do všech vnějších politik EU vůči takovým zemím a systematickému řešení otázek lidských práv v rámci politického dialogu na všech úrovních;

Obecné zásady a návrhy k oblasti lidských práv, demokracie, míru a nenásilí

4. znovu potvrzuje, že lidská práva – tak jak jsou stanovena v hlavních mezinárodních nástrojích a dohodách, včetně Listiny základních práv Evropské unie – jsou všeobecná práva, historicky získaná přirozená práva, jejichž konkrétní a skutečné dodržování je nezbytnou zárukou k provádění a dodržování zákonnosti a mezinárodního právního řádu a také k podporování míru, svobody, spravedlnosti a demokracie;

5. má za to, že účinná „soudní vymahatelnost“ lidských práv na celém světě u místních a vnitrostátních soudů nebo, pokud to není možné, u soudů nadnárodních, by měla být výslovným a zásadním cílem politik EU, a to počínaje SZBP;

6. domnívá se, že jedním z hlavních politických cílů Evropské unie by měla být podpora soudních orgánů na všech úrovních v rámci úsilí o zajištění účinného dodržování lidských práv, a zejména poskytování podpory pro mezinárodní soudy;

7. vyzývá proto Komisi a Radu k provedení přednostního opatření týkajícího se podpory – dle modelu použitého pro instituci Mezinárodního trestního soudu – činností veškerých soudů, které se zabývají ochranou lidských práv; domnívá se zejména, že výrazné pracovní vytížení Evropského soudu pro lidská práva musí být řešeno přidělením

dalších finančních zdrojů, že je nutné poskytnout maximální podporu činnosti Meziamerického soudního dvora pro lidská práva a Afrického soudu pro lidská práva a práva národů, a stejně tak přispívat ke snadnějšímu vytvoření soudu pro lidská práva pro země v Asii a Tichém oceánu;

8. má za to, že právo na demokracii – chápáno jako právo každého občana podílet se na výkonu svrchované moci občanů v rámci institucí podřízených právnímu státu – je všeobecné lidské právo historicky nabyté a výslovně uznané Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod, Mezinárodním paktem o občanských a politických právech, Vídeňskou deklarací z roku 1993 a Deklarací tisíciletí Organizace spojených národů; domnívá se, že s tímto právem na demokracii souvisí povinnost institucí mezinárodního společenství, Evropské unie a všech členských států přičinit se o odstranění překážek bránících jeho plnému užívání na celém světě; domnívá se, že strategickým cílem v tomto ohledu by mělo být vytvoření skutečné Světové organizace demokracie a demokratických zemí, a to buď transformací a posílením stávajících nadnárodních institucí – se Společenstvím demokratických zemí jako základem – nebo vytvořením nových institucí;

9. považuje Gándhího princip nenásilí za nejvhodnější nástroj k plnému užívání, zajištění, podporování a respektování základních lidských práv; domnívá se, že jeho šíření by mělo být prioritním cílem v politice Evropské unie zabývající se podporou lidských práv a demokracie, a má v úmyslu přispět k aktualizaci a studiu moderních teorií a praktik nenásilí, i prostřednictvím srovnávací analýzy nejlepších postupů, které byly použity v minulosti; navrhuje, aby v roce 2009 byla svolána Evropská konference o nenásilí a aby byl rok 2010 vyhlášen „Evropským rokem nenásilí“, aby se tato myšlenka stala klíčovým politickým tématem; kromě toho žádá členské státy, aby se zasadily v rámci systému Spojených národů o vyhlášení „desetiletí nenásilí 2010–2020“;

Výroční zpráva Evropské unie o stavu lidských práv v roce 2007

10. zdůrazňuje význam výroční zprávy Evropské unie o stavu lidských práv spočívající v analýze a hodnocení politiky Evropské unie v oblasti lidských práv a oceňuje, že zpráva poskytla přehled o narůstajícím objemu činností Evropské unie v oblasti lidských práv;

11. domnívá se, že pro účely hodnocení předchozích politik by mělo být k dispozici více kvalitnějších informací a že by měly být předloženy návrhy prvků a pokynů pro změnu obecného přístupu i přizpůsobení politických priorit podle jednotlivých zemí, v zájmu přijetí strategie dané země pro lidská práva nebo alespoň kapitoly o lidských právech ve strategických dokumentech země; znovu opakuje svou žádost o pravidelné hodnocení uplatňování politik, nástrojů a iniciativ Evropské unie v oblasti lidských práv ve třetích zemích a s tím souvisejících výsledků; vyzývá Komisi a Radu, aby vypracovaly konkrétní měřitelné ukazatele a referenční měřítka pro měření účinnosti uvedených politik;

12. vítá veřejnou prezentaci zprávy za rok 2007, kterou na plenárním zasedání v prosinci 2007 předložila Rada a Komise a jež proběhla současně s každoročním udílením Sacharovovy ceny za svobodu myšlení, kterou letos Parlament udělil panu Salihovi Mahmoudovi Mohamedovi Osmanovi ze Súdánu; zavedl nyní běžnou praxi věnovat

prosincové plenární zasedání Evropského parlamentu především činnosti Evropské unie v oblasti lidských práv;

13. znovu vyzývá Radu a Komisi, aby určily „země vyžadující zvláštní pozornost“, ve kterých je prosazování lidských práv zvláště obtížné, a k tomuto účely vyvinuly kritéria pro hodnocení zemí porovnáním jejich stavu lidských práv, což by umožnilo stanovit specifické politické priority;

Činnost Rady a Komise v oblasti lidských práv na mezinárodních fórech

14. domnívá se, že kvantitativní a kvalitativní zlepšení sekretariátu Rady pro lidská práva by Evropské unii umožnilo zviditelnění a upevnění její úlohy při prosazování lidských práv a jejich dodržování ve vnější politice EU; očekává, že jmenování vysokého představitele pro SZBP, který bude i místopředsedou Komise, značně posílí soulad a efektivitu EU v této oblasti;

15. domnívá se, že pokrok dosažený při zřizování Agentury pro základní práva je prvním krokem v reakci na výzvu Parlamentu k vytvoření integrovaného rámce pravidel a institucí, které by měly učinit Listinu základních práv závaznou a měly by zajistit soulad se systémem stanoveným v Evropské úmluvě o lidských právech, a také vypracovat komplexní politiku EU pro práva menšin; zdůrazňuje, jak je významné, že mandát agentury zahrnuje i země, které s EU uzavřely dohodu o stabilizaci a přidružení;

16. považuje za nezbytné, aby zvláštní zástupci Evropské unie měli v budoucnosti mandát konkrétně zmiňující podporu a zajištění dodržování lidských práv;

17. domnívá se, že schopnost Evropské unie předcházet krizím, reagovat na ně, řešit a zvládat je se ukázala být nedostatečnou, a návazně na svá doporučení ke zřízení evropských civilních mírových jednotek (European Civil Peace Corps, ECPC) žádá Radu, aby civilní aspekty evropské bezpečnostní a obranné politiky postupně přeměnila na „civilní mírovou službu“, která bude řešit krátkodobé civilní krize a dlouhodobější mírovou obnovu; zastává názor, že Evropská unie by v tomto rámci měla posílit sítě občanské společnosti na místě – na nižší než celostátní úrovni a na národní a regionální úrovni – za účelem posílení budování důvěry a kapacit, sledování a zvyšování informovanosti, čímž by se podpořila institucionalizace účasti občanské společnosti na regionálních a podoblastních mírových a bezpečnostních strukturách;

18. znovu opakuje svou žádost, aby Komise vybídla členské státy Evropské unie a třetí země, se kterými probíhají jednání o budoucím přistoupení, aby podepsaly a ratifikovaly všechny stěžejní úmluvy Spojených národů a Rady Evropy v oblasti lidských práv a jejich opční protokoly; obrací pozornost členských států Evropské unie zejména na potřebu ratifikovat Mezinárodní úmluvu o ochraně práv všech migrujících pracovníků a členů jejich rodin, kterou až do dnešního dne žádný členský stát neratifikoval[1];

19. žádá, aby Evropské společenství a jeho členské státy okamžitě ratifikovaly Úmluvu

[1] V červnu 2007.

OSN o právech zdravotně postižených osob; trvá na tom, že opční protokol k úmluvě by měl být chápán jako její nedílná součást, a žádá současné přistoupení jak k úmluvě, tak k protokolu;

20. zdůrazňuje, že je třeba dále posílit aktivní zapojení Evropské unie a jejích členských států do otázek lidských práv a demokracie, pokud jde o jejich účast na různých mezinárodních fórech v roce 2008, včetně práce Rady OSN pro lidská práva (UNHRC), Valného shromáždění OSN, Rady ministrů Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě (OSCE) a Rady Evropy;

21. vyzývá k lepší spolupráci a koordinaci mezi Radou Evropy a Evropskou unií; vítá skutečnost, že dne 11. května 2007 bylo podepsáno memorandum o porozumění mezi Radou Evropy a Evropskou unií, a vyzývá obě strany k jeho uplatňování; zejména se odvolává na tato doporučení obsažená v Junckerově zprávě:

   – doporučení, aby byl zvlášť vytvořen mechanismus, kterým by Evropská unie mohla postoupit problémy komisaři pro lidská práva, což by doplnilo činnost stávajících orgánů Evropské unie, ať už v kontextu rozšíření, evropské politiky sousedství nebo procesu stabilizace a přidružení;

   – doporučení, aby byl navržen mechanismus, který by podporoval a posiloval demokracii a plně využíval odborných znalostí benátské komise Rady Evropy;

   – doporučení, aby byl vytvořen systém pro postoupení problémů odborníkům Rady Evropy, aby byl zajištěn soulad práce Evropské unie a Rady Evropy a aby se jejich činnosti vzájemně doplňovaly;

22. požaduje zvýšenou spolupráci mezi Radou Evropy a Evropskou unií v oblasti prosazování práv menšin a ochrany regionálních a menšinových jazyků; požaduje využívání právně závazných úmluv Rady Evropy, například Rámcové úmluvy o ochraně národnostních menšin a Evropské charty regionálních a menšinových jazyků a jejich dobře fungujících mechanismů sledování; naléhavě žádá, aby bylo při práci orgánů EU, a zejména v procesu přistoupení v případě kandidátských zemí, bráno v úvahu stanovisko poradního výboru úmluvy k opatřením přijatým státy, které předkládají zprávy, a zprávy výboru expertů charty o plnění závazků států, které podepsaly chartu;

23. bere na vědomí, že UNHRC je na nejlepší cestě stát se hodnotným systémem pro mnohostranné úsilí Evropské unie v oblasti lidských práv; lituje skutečnosti, že činnosti nově vzniklého orgánu nevykázaly za loňský rok, v rámci Organizace spojených národů, v oblasti lidských práv žádné zlepšení situace; věří, že díky uplatňování mechanismu všeobecného pravidelného přezkumu bude dosaženo prvních konkrétních výsledků a zlepšení; vyzývá Radu a Komisi, aby úzce sledovaly tento proces, který by uvedl do praxe rezoluci 60/251 Valného shromáždění OSN ze den 15. března 2006, která zřizuje všeobecný pravidelný přezkum založený na objektivních a spolehlivých informacích o plnění závazků a povinností v oblasti lidských práv ze strany každého státu způsobem, který zaručuje všeobecnou platnost působení a rovné zacházení s ohledem na všechny státy; vyzývá Radu, aby v této věci Parlament konzultovala;

24. vítá skutečnost, že postup podávání stížností založený na dřívějším „postupu 1503“ bude jednotlivcům a organizacím nadále umožňovat podávání stížností týkajících se hrubého a hodnověrně prokázaného porušování lidských práv u Rady OSN pro lidská práva, a vyzývá Komisi a Radu, aby zajistily, že Rada OSN pro lidská práva bude nevládním organizacím naslouchat i nadále, mají-li využít výsad, které jim poskytuje jejich poradní status a který spočívá v předkládání písemných sdělení a činění ústních prohlášení;

25. potvrzuje důležitost zvláštních postupů a mandátů pro jednotlivé země v rámci Rady pro lidská práva; trvá na tom, že proces obnovení mandátů musí být transparentní a že je třeba se snažit o jmenování nezávislých a zkušených kandidátů, kteří budou řádnými zástupci z hlediska geografického i z hlediska rovnosti mužů a žen; konstatuje, že mandát expertní komise pro Dárfúr musel být sloučen se zvláštním zpravodajem pro Súdán; rovněž bere na vědomí rozhodnutí Evropské unie podporující usnesení, které požaduje neobnovení mandátu expertům pro lidská práva v Dárfúru, stejně jako rozhodnutí Rady pro lidská práva neobnovit mandáty pro Bělorusko a Kubu;

26. vyzývá Radu, Komisi a členské státy, aby nadále vyvíjely tlak na stanovení kritérií členství pro volbu do UNHRC včetně trvalých pozvání do mechanismu zvláštních postupů; rovněž požaduje, aby bylo sledováno skutečné provádění volebních slibů vlád členských států OSN; požaduje, aby tato zásada byla uplatňována při rozhodování, zda by EU měla poskytnout podporu kandidátským zemím;

27. v této souvislosti vyzývá Evropskou unii, aby navázala formální kontakt s demokratickými vládami ostatních regionálních skupin za účelem formální spolupráce a konzultací v rámci UNHRC a s cílem zajistit úspěšnost iniciativ zaměřených na dodržování principů obsažených ve Všeobecné deklaraci lidských práv Organizace spojených národů; domnívá se, že, jak již prokázalo nedávné úspěšné přijetí výše zmíněné rezoluce Valného shromáždění OSN 62/149 z 18. prosince 2007 o moratoriu na používání trestu smrti, mnohostranné úsilí EU v oblasti lidských práv ve fórech Spojených národů může být efektivní pouze díky společnému jednání meziregionální aliance demokratických států;

28. vítá skutečnost, že Komise využila své funkce předsednictví kimberleyského procesu v roce 2007 k posílení mechanismů na zastavení toku konfliktních diamantů; znovu zdůrazňuje význam kimberleyského procesu vzhledem k souvislosti mezi zastavením obchodu s konfliktními diamanty a dosažením udržitelného míru a bezpečnosti; rovněž vítá Turecko a Libérii jakožto nové účastníky v roce 2007 a opětovné přijetí Konžské republiky do kimberleyského procesu (do něhož je zapojeno celkem 48 účastníků, včetně Evropského společenství zastoupeného 27 členskými státy);

29. vítá skutečnost, že v prosinci 2007 se za plné podpory Evropské unie ve Vídni konala třetí mezinárodní konference zaměřená na uzavření mezinárodní smlouvy zakazující výrobu, používání, přepravu nebo skladování kazetových bomb v souladu se zásadami mezinárodního humanitárního práva[1]; vyzývá Rumunsko a Kypr jakožto jediné dva členské státy EU, které tak dosud neučinily, aby podpořily Prohlášení z Osla učiněné

[1] Zúčastnilo se jí více než 140 zástupců občanské společnosti a 138 států (z nichž 94 podpořilo Prohlášení z Osla neboli proces dohodnutý v Oslu).

dne 23. února 2007; plně podporuje konference o procesu dohodnutém v Oslu, které se budou konat ve dnech 18.–22. února 2008 ve Wellingtonu a 19.–30. května 2008 v Dublinu; očekává, že všechny členské státy Evropské unie budou moci smlouvu na konci roku 2008 v Oslu slavnostně podepsat;

30. vyzývá Radu a Komisi, aby pokračovaly ve svém energickém úsilí zaměřeném na podporu všeobecné ratifikace Římského statutu a na přijetí nezbytných vnitrostátních prováděcích právních předpisů v souladu se společným postojem Rady 2003/444/SZBP ze dne 16. června 2003 o Mezinárodním trestním soudu[1] a akčním plánem; zdůrazňuje, že ne všechna předsednictví Rady sledují tento cíl se stejným elánem; žádá, aby všechna předsednictví uváděla statut spolupráce s Mezinárodním trestním soudem na všech summitech se třetími zeměmi; žádá, aby se toto úsilí dále zaměřilo na ratifikaci a uplatňování dohody o výsadách a imunitách Mezinárodního trestního soudu, která je důležitým prováděcím nástrojem soudu; bere na vědomí, že dne 8. prosince 2007 vstoupila v platnost dohoda se Spojeným královstvím o výkonu trestů (a v roce 2005 podobná dohoda uzavřená s Rakouskem), a naléhavě žádá všechny členské státy, aby zvážily uzavření podobných dohod s ICC; uznává, že dohoda o spolupráci a pomoci mezi Evropskou unií a ICC je významným nástrojem doplňujícím povinnosti jednotlivých členských států;

31. vítá skutečnost, že Japonsko v červenci 2007 ratifikovalo Římský statut, čímž bylo dosaženo počtu 105 smluvních států v prosinci 2007; naléhavě žádá Českou republiku jakožto poslední členský stát Evropské unie, který dosud Římský statut neratifikoval, aby tak neprodleně učinila; znovu vyzývá všechny země, které Římský statut dosud neratifikovaly, aby tak neprodleně učinily[2], vyzývá Rumunsko, aby vypovědělo svou dvoustrannou dohodu o imunitě se Spojenými státy americkými;

32. naléhavě žádá všechny členské státy, aby plně spolupracovaly na mezinárodních mechanismech trestního soudnictví a zejména při předávání uprchlých viníků spravedlnosti; v této souvislosti bere s uspokojením na vědomí spolupráci Konžské demokratické republiky při předání Germaina Katangy Mezinárodnímu trestnímu soudu, spolupráci Srbska při zatýkání a předání Zdravka Tolimira Mezinárodnímu trestnímu tribunálu pro bývalou Jugoslávii (ICTY) a spolupráci Srbska a Černé Hory při zatýkání a předání Vlastimira Đjorđjeviće ICTY; bere ovšem se znepokojením na vědomí neschopnost Súdánu spolupracovat s ICC při zatýkání a vydání Ahmada Muhammada Haruna a Aliho Muhammada Aliho Abd-Al-Rahmana; se znepokojením bere na vědomí, že dosud nebyl vykonán příkaz ICC zatknout čtyři členy Armády božího odporu v Ugandě; rovněž bere se znepokojením na vědomí, že Radovan

[1] Úř. věst. L 150, 18.6.2003, s. 67.

[2] Ke 13. březnu 2008 Římský statut neratifikovalo ještě 87 zemí: Alžírsko, Angola, Arménie, Ázerbájdžán, Bahamy, Bahrajn, Bangladéš, Bělorusko, Bhútán, Brunej, Kamerun, Kapverdy, Chile, Čína, Pobřeží Slonoviny, Kuba, Česká republika, Korejská lidově demokratická republika, Egypt, Salvador, Rovníková Guinea, Eritrea, Etiopie, Grenada, Guatemala, Guinea-Bissau, Haiti, Indie, Indonésie, Írán, Irák, Izrael, Jamajka, Kazachstán, Kiribati, Kuvajt, Kyrgyzstán, Laos, Libanon, Libye, Madagaskar, Malajsie, Maledivy, Mauritánie, Federativní státy Mikronésie, Moldavsko, Monako, Maroko, Mosambik, Myanmar/Barma, Nepál, Nikaragua, Omán, Pákistán, Palau, Papua-Nová Guinea, Filipíny, Katar, Ruská federace, Rwanda, Svatá Lucie, Svatý Tomáš a Princův ostrov, Saúdská Arábie, Seychely, Singapur, Šalamounovy ostrovy, Somálsko, Srí Lanka, Súdán, Surinam, Svazijsko, Sýrie, Thajsko, Togo, Tonga, Tunisko, Turecko, Turkmenistán, Tuvalu, Ukrajina, Spojené arabské emiráty, Spojené státy americké, Uzbekistán, Vanuatu, Vietnam, Jemen, Zimbabwe.

Karadžić a Ratko Mladić zůstávají na svobodě a nebyli předáni ICTY; v této souvislosti vyzývá srbské orgány, aby zajistily plnou spolupráci s ICTY, která by měla vést k zatčení a předání všech zbývajících obžalovaných, aby se tak otevřela cesta k podpisu dohody o stabilizaci a přidružení; dále se domnívá, že současné řízení proti bývalému liberijskému prezidentu Charlesi Taylorovi vedené zvláštním soudem pro Sierru Leone v Haagu představuje významný krok ve vývoji k ukončení beztrestnosti;

33. zdůrazňuje nutnost posílit systém mezinárodního trestního soudnictví a v této souvislosti oceňuje, že v listopadu 2007 byl vytvořen mechanismus rychlé reakce v oblasti spravedlnosti jakožto nový mezinárodní mechanismus spolupráce při poskytování odborných znalostí a pomoci, v rámci kterého bude zjišťování totožnosti, sběr informací a jejich uchovávání pomocným prostředkem v širokém spektru mezinárodních a přechodných možností soudnictví[1]; naléhavě žádá ICC, aby zintenzívnil své široké úsilí s cílem zapojit společenství v situacích, které jsou předmětem šetření, do procesu konstruktivní interakce s ICC navrženého na podporu porozumění a podporu jeho mandátu, který by pomohl naplnit očekávání a umožnil by těmto společenstvím sledovat proces mezinárodní trestní spravedlnosti a rozumět mu; zdůrazňuje úlohu, kterou při řešení porušování lidských práv a mezinárodního trestního práva může plnit mechanismus nesoudní povahy, za předpokladu, že takovéto snahy budou respektovat řádný proces a nebudou předstírané;

34. vítá skutečnost, že Valné shromáždění OSN přijalo deklaraci o právech původních obyvatel, a blahopřeje Radě a členským státům, že podpořily přijetí tohoto textu, který vytvoří rámec, na jehož základě mohou státy bránit a prosazovat práva původních obyvatel, a zamezit tak vyloučení a diskriminaci; zároveň bere se znepokojením na vědomí, že bez nových nástrojů, které by zaručily uplatňování uvedené deklarace, nelze očekávat, že v životech původních obyvatel dojde ke skutečnému zlepšení, zejména pak u těch, kteří žijí v autoritativním a diktátorském režimu; naléhavě proto žádá Komisi, aby sledovala provádění výše uvedené deklarace OSN, zejména prostřednictvím evropského nástroje pro demokracii a lidská práva, a aby nařídila všem členským státům, aby urychleně ratifikovaly úmluvu MOP č. 169 o domorodcích a příslušnících kmenů, která podporuje zásady stanovené v dotčené deklaraci právně závazným nástrojem;

35. ještě jednou vyzývá Komisi, aby vypracovala evropskou rámcovou strategii pro Romy, vzhledem ke zvláštní sociální situaci společenství Romů v Evropské unii, v kandidátských zemích a v zemích zúčastněných v procesu stabilizace a přidružení v případě západního Balkánu;

36. naléhavě žádá EU, aby hrála klíčovou úlohu na navazující konferenci v Durbanu a prosadila vyvážený text, který bude bojovat proti rasismu a nebude se snažit odebrat legitimitu demokratickým státům a podporovat nenávist, jak tomu bylo v Durbanu v roce 2001;

37. s politováním konstatuje, že i přesto, že Komise při několika příležitostech doporučila ratifikaci úmluvy MOP č. 169, v současné době, téměř dvacet let po jejím vstupu v platnost, ji ratifikovaly pouze tři členské státy – Dánsko, Nizozemsko a Španělsko;

[1] http://www.justicerapidresponse.org/Documents1/JRR_NY_NOV07_FinalOutcomeDocument.pdf.

povzbuzuje proto iniciativy pro zlepšení informovanosti o tomto důležitém právním nástroji a zvýšení jeho účinnosti na celém světě tím, že bude zajištěna jeho ratifikace všemi členskými státy;

Provádění obecných zásad EU v oblasti lidských práv

38. znovu vyzývá Komisi, vyslanectví a konzuláty členských států, aby zajistily plnou informovanost veškerých svých zaměstnanců ohledně obecných zásad v oblasti lidských práv; domnívá se, že vytvoření nového evropského útvaru pro vnější činnost by mělo aktivně sloužit k harmonizaci přístupu misí členských států a Komise v oblasti lidských práv v zahraničí prostřednictvím společných struktur a zaměstnanců za účelem vytvoření skutečných „vyslanectví Evropské unie“;

39. bere na vědomí impuls německého a portugalského předsednictví k dokončení obecných zásad EU pro lidská práva v oblasti práv dítěte; těší se, že v příštím roce obdrží návrhy konkrétních prováděcích opatření, která se zaměří na provádění holistického a komplexního přístupu, který rozvíjí základní obecné zásady;

40. vyzývá předsednictví Rady, aby nalezlo způsoby zlepšení koordinace a spolupráce mezi pracovními skupinami v Radě v souvislosti s vydáváním demarší v oblastech společného zájmu, např. mezi pracovní skupinou pro lidská práva a pracovní skupinou jednající s Mezinárodním trestním soudem, pokud jde o mezinárodní trestní soudnictví a děti v ozbrojených konfliktech;

41. naléhavě vyzývá Radu, aby provedla aktualizaci obecných zásad, která by umožnila plné uznání důležitosti požívání nejvyšší dosažitelné úrovně zdraví jako základního práva, se zvláštní pozorností věnovanou zmírňování bolesti;

Trest smrti

42. vítá výše uvedenou rezoluci 62/149 přijatou Valným shromážděním OSN dne 18. prosince 2007, která vyzývá k zavedení všeobecného moratoria na užívání trestu smrti, a uznává pozitivní meziregionální charakter této iniciativy;

43. naléhavě žádá Radu, aby provedla aktualizaci obecných zásad pro trest smrti za účelem podpořit veškeré aktivity směřované k plnému provedení rezoluce Valného shromáždění OSN, jež mimo jiné vyzývá všechny státy, které ještě užívají trest smrti, k dodržování mezinárodních norem poskytujících záruky na ochranu práv osob odsouzených k trestu smrti, obzvláště minimálních norem stanovených v příloze k rezoluci Hospodářské a sociální rady č.1984/50 ze dne 25. května 1984; zdůrazňuje, že tato rezoluce poskytuje generálnímu tajemníkovi informace o používání trestu smrti a dodržování záruk na ochranu práv osob odsouzených k trestu smrti, zároveň usiluje o omezení trestu smrti a snížení počtu trestných činů, ze jejichž spáchání může být tento trest uložen; dále klade důraz na to, že závěr rezoluce tvoří výzva všem členským státům OSN, aby zavedly moratorium na popravy s cílem trest smrti zrušit;

44. vyzývá předsednictví Rady, aby přimělo Itálii, Lotyšsko, Polsko a Španělsko, jež dosud

neratifikovaly protokol č.13 k EÚLP o trestu smrti, aby tak učinily[1]; v tomto ohledu uznává, že obecné zásady v oblasti trestu smrti by bylo možné provádět soustavnějším způsobem, pokud by členské státy protokoly a úmluvy tohoto typu podepsaly a ratifikovaly;

45. vítá rozhodnutí Rady ve složení pro spravedlnost a vnitřní věci ze dne 7. prosince 2007 připojit se ke společnému prohlášení Rady Evropy a Evropské unie zavádějícímu Evropský den proti trestu smrti slavený každoročně 10. října; vítá postup evropské konference v Lisabonu, jež se konala 9. října 2007, znovu volající po odstranění trestu smrti v Evropě a podpoře všeobecného zrušení tohoto trestu;

46. vítá zrušení trestu smrti v Albánii dne 25. března 2007 (pro všechny typy trestných činů), v Kyrgyzstánu dne 27. června 2007, ve Rwandě dne 26. července 2007, ve státě New Jersey (USA) dne 13. prosince 2007 a v Uzbekistánu dne 1. ledna 2008; vyjadřuje své znepokojení nad možností, že by mohl být v Guatemale znovu uplatňován trest smrti; naléhavě žádá guatemalskou vládu, aby se naopak zavázala k všeobecnému moratoriu na trest smrti; vítá rozhodnutí Číny nechat všechny tresty smrti přezkoumat nejvyšším soudem, ale je stále znepokojen tím, že Čína nadále provádí nejvyšší počet poprav na celém světě; odsuzuje používání trestu smrti v Bělorusku, které odporuje evropským hodnotám; odsuzuje, že íránský režim v rostoucí míře uplatňuje trest smrti; je velmi znepokojen tím, že íránský režim stále odsuzuje k smrti i osoby mladší 18 let;

Mučení a další kruté, nelidské a ponižující zacházení

47. bere na vědomí, že Řecko, Maďarsko, Lotyšsko, Litva a Slovensko dosud nepodepsaly ani neratifikovaly opční protokol k Úmluvě proti mučení (OPCAT); bere na vědomí, že Rakousko, Belgie, Kypr, Finsko, Francie, Německo, Itálie, Lucembursko, Nizozemsko, Portugalsko a Rumunsko tento protokol sice podepsaly, ale ještě neratifikovaly; vyzývá všechny členské státy EU, které dosud nepodepsaly a/nebo neratifikovaly opční protokol k Úmluvě proti mučení, aby tak bez prodlení učinily;

48. je znepokojen ohledně skutečné angažovanosti v oblasti lidských práv těch členských států EU, které odmítají podepsat výše uvedenou Mezinárodní úmluvu o ochraně všech osob před násilným zmizením; žádá všechny členské státy EU, které tak ještě neučinily, aby ji bez prodlení podepsaly a ratifikovaly[2];

49. odkazuje Radu a Komisi na aktuální studii s názvem „Provádění obecných zásad EU týkajících se mučení a jiného krutého, nelidského a ponižujícího zacházení nebo trestání“, jež byla předložena podvýboru Evropského parlamentu pro lidská práva dne 28. července 2007 a pracovní skupině pro lidská práva v prosinci 2007; vyzývá Komisi i Radu, aby se řídily příslušnými doporučeními, např. doporučením vytvořit jasnou

[1] Ke dni 10. ledna 2008 Itálie, Lotyšsko, Polsko a Španělsko protokol č.13 k Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod, který se týká zrušení trestu smrti za jakýchkoli okolností, podepsaly, ale dosud neratifikovaly.

[2] Signatáři (k prosinci 2007): Rakousko, Belgie, Kypr, Dánsko, Finsko, Francie, Německo, Irsko, Itálie, Litva, Lucembursko, Malta, Portugalsko, Slovensko, Slovinsko, Španělsko, Švédsko. (Pouze dvě země – Albánie a Argentina – ratifikovaly tuto úmluvu, která vyžaduje 20 ratifikací, aby mohla vstoupit v platnost.)

globální vizi zaměřenou na jednotlivé státy a průzkum jejich politického, sociálního, kulturního a právního kontextu; vyzývá Komisi a Radu, aby po rozboru zaslaly instrukce svým delegacím a misím členských států s cílem poskytnout jim pomoc při provádění obecných zásad;

50. vyzývá Komisi a Radu, aby zesílily spolupráci s Radou Evropy pro účely vytvoření celoevropské zóny bez mučení a jiných forem špatného zacházení, což by bylo jasným signálem toho, že evropské země jsou pevně odhodlány i uvnitř svých hranic tyto postupy vymýtit;

51. s radostí očekává hodnocení provádění obecných zásad EU týkajících se mučení a jiného krutého, nelidského a ponižujícího zacházení nebo trestání, které se připravuje k předložení pracovní skupině pro lidská práva; v souvislosti s revizí těchto obecných zásad očekává, že pracovní skupina pro lidská práva projedná zvláštní kritéria činnosti, která budou vycházet z jednotlivých případů a napomohou lepšímu provádění těchto zásad; doporučuje přijetí opatření, která zajistí dodržování absolutního zákazu mučení a jiných nelidských a ponižujících trestů a zamezí jakémukoli pokusu o vytvoření postoje Evropské unie, jenž by potvrzoval oprávněnost užívání diplomatických záruk umožňujících přesun osob do země, kde by mohly čelit riziku mučení nebo jiných nelidských a ponižujících trestů;

52. žádá o provedení aktualizace obecných zásad týkajících se mučení a jiného krutého, nelidského a ponižujícího zacházení nebo trestání na základě článku 15 Úmluvy OSN o právech zdravotně postižených osob, jenž se týká osvobození od mučení a jiného krutého, nelidského a ponižujícího zacházení nebo trestání;

53. žádá pravidelnou účast předsednictví nebo sekretariátu Rady na zasedání příslušných výborů OSN a další spolupráci s Radou Evropy a jejím výborem pro předcházení mučení za účelem dosažení značného a přínosného věcného vkladu při rozhodování o demarších vůči některým zemím;

54. naléhavě žádá Radu a Komisi, aby pokračovaly v politice demarší vůči všem mezinárodním partnerům EU ve věci ratifikace a uplatňování mezinárodních úmluv týkajících se zákazu mučení a špatného zacházení a zajištění rehabilitační pomoci pro osoby, které mučení přežily; vyzývá Evropskou unii, aby považovala boj proti mučení a špatnému zacházení za úkol prvořadého významu své politiky v oblasti lidských práv, zejména prostřednictvím zesíleného uplatňování obecných zásad EU a ostatních nástrojů EU, jako je evropský nástroj pro demokracii a lidská práva, a zajištěním toho, aby se členské státy vyvarovaly přijímání diplomatických záruk třetích zemí, kde existuje reálné nebezpečí, že lidé jsou vystavováni mučení a špatnému zacházení;

Děti v ozbrojených konfliktech

55. vítá zprávu zvláštního zástupce generálního tajemníka OSN pro děti v ozbrojených konfliktech zveřejněnou 13. srpna 2007, jejímž závěrem je, že členské státy OSN by měly uplatnit konkrétní a cílená opatření proti těm, kdo opakovaně příslušná práva porušují;

56. vítá zprávu a doporučení generálního tajemníka OSN o dětech v ozbrojeném konfliktu

v Barmě; odsuzuje závažné porušování práv dětí v této zemi a vyzývá pracovní skupinu pro lidská práva (COHOM), aby při provádění svých hlavních směrů pro děti a ozbrojené konflikty upřednostnila Barmu;

57. vítá pokrok, který byl učiněn při uplatňování mezinárodních norem pro ochranu dítěte ohledně povolání údajných pachatelů k odpovědnosti, jako v případě obvinění vznesených Mezinárodním trestním soudem vůči vůdcům nejrůznějších ozbrojených skupin v Konžské demokratické republice a obvinění vůči čtyřem vůdcům Armády božího odporu; pokládá za výrazný úspěch rozhodnutí Zvláštního soudu pro Sierra Leone, že najímání či využívání dětí mladších 15ti let při násilných konfliktech je válečným zločinem podle mezinárodního zvykového práva, a nedávné odsouzení vojenských velitelů za najímání dětí;

58. vítá zvýšenou pozornost věnovanou právům dětí v širokém spektru jednání, dohod, snah o vytvoření a udržení míru, programech a smlouvách; klade však důraz na to, že ustanovení týkající se dětí v mírových dohodách by měla být konkrétní a jejich cíle dosažitelné;

59. vítá zvýšenou pozornost věnovanou právům dětí v mechanismech odpovědnosti za trestné činy podle mezinárodního práva (uznává v tomto ohledu snahy liberijské Komise pro pravdu a usmíření zaměřené k tomuto cíli v roce 2007) jako důležitý prostředek k uplatnění práv dětí účastnit se rozhodnutí, jež ovlivňují jejich život; avšak zdůrazňuje, že taková účast musí sledovat nejlepší zájmy dítěte, včetně zavedení politik a postupů odpovídajících věku dětí a podpory rehabilitace a opětovné integrace dětských obětí;

60. vítá pokrok, jehož bylo dosaženo ve formulování politiky ve věci integrovaných norem pro odzbrojení, demobilizaci a opětovné začlenění do společnosti (2006), pařížských zásad a pokynů týkajících se dětí spojených s ozbrojenými silami a s ozbrojenými skupinami (2007); zdůrazňuje však, že je nyní nutné je účinně provádět;

61. vítá skutečnost, že dalších sedm zemí (Argentina, Chorvatsko, Guatemala, Laos, Mauritánie, Maroko a Ukrajina) se připojilo k mezinárodnímu závazku zastavit najímání dětí do ozbrojených konfliktů známému jako pařížské závazky, a vyjadřuje politování nad tím, že Spojené státy nepřipojily svůj podpis z důvodu nesouhlasu s ustanovením týkajícím se Mezinárodního trestního soudu;

62. vítá skutečnost, že 11 členských států Evropské unie podepsalo Ženevskou deklaraci o ozbrojeném násilí a rozvoji, čímž bylo dosaženo počtu 42 smluvních států; naléhavě žádá zbylých 16 členských států Evropské unie, které dosud Ženevskou deklaraci neratifikovaly, aby tak neprodleně učinily;

63. vyzývá ty členské státy, které ještě nepodepsaly a neratifikovaly opční protokoly k Úmluvě o právech dítěte, aby tak bez prodlení učinily[1];

[1] Opční protokol k Úmluvě o právech dítěte týkající se obchodu s dětmi, dětské prostituce a dětské pornografie (stav k listopadu 2007): neratifikovaly Česká republika, Finsko, Německo, Řecko, Maďarsko, Irsko, Lucembursko, Malta a Spojené království.
Opční protokol k Úmluvě o právech dítěte týkající se zapojování dětí do ozbrojených konfliktů (stav k říjnu

64. připomíná, že nedošlo ke konečnému urovnání neřešených konfliktů v zemích evropské politiky sousedství (EPS); zdůrazňuje, že takové situace vytvářejí podmínky, ve kterých je v daných oblastech zanedbáván právní stát a porušování lidských práv a které představují zásadní překážku zajišťování a dodržování všech práv dítěte; požaduje, aby byla v rámci opatření EU v této oblasti přednostně řešena zvláštní situace dětí a jejich rodin v oblastech neukončených konfliktů v zemích EPS;

65. bere na vědomí, že portugalské předsednictví pokračovalo v německých iniciativách dle obecných zásad a udělilo pokyny všem misím v zemích, kterým je třeba věnovat zvýšenou pozornost, aby považovaly zvláštní strategie pro danou zemi přijaté Pracovní skupinou pro lidská práva dne 15. června 2007 za stálé pokyny, jež tvoří součást práce vedoucích těchto misí v oblastech, kde se děti nacházejí v ozbrojených konfliktech; vítá skutečnost, že úřadující předsednictví Rady také předalo místním předsednictvím zprávy, jež obdržely příslušné nevládní organizace ohledně konkrétních zemí; vítá iniciativu slovinského předsednictví ve věci zadání studie dopadu opatření EU na děti postižené ozbrojeným konfliktem; v této souvislosti zdůrazňuje omezený dopad, který obecné zásady mají na děti a ozbrojené konflikty, zejména díky tomu, že většina delegací Komise a členských států nebyla informována o tom, že jejich hostitelská země je pro uplatnění těchto obecných zásad považována za zemi prioritní;

Ochránci lidských práv

66. vyzývá Radu a Komisi, aby se zasadily o transparentnější a systematičtější provádění obecných zásad EU týkajících se ochránců lidských práv, vzhledem k tomu, že tyto zásady jsou důležitým inovativním nástrojem navrženým za účelem podpory ochránců lidských práv a ochrany těch, kteří čelí ohrožení;

67. vyzývá Komisi a Radu, aby do své humanitární a obchodní politiky začlenily úsilí o boj s nucenou dětskou prací;

68. očekává, že uznání obecných zásad týkajících se ochránců lidských práv za přednostní součást zahraniční politiky EU v oblasti lidských práv bude doplněno účinným prováděním těchto zásad v místních strategických postupech zahrnujících 120 zemí; naléhavě žádá členské státy EU, aby harmonizovaly své postoje k ochraně ochránců lidských práv;

69. je toho názoru, že soustavný přístup by se měl také zaměřit na posílení vytváření kapacit mezi aktivisty v oblasti lidských práv, včetně obhájců hospodářských, sociálních a kulturních práv, a posílení mechanismů konzultace a interakce těchto aktivistů a příslušných vlád ohledně problematiky demokratické reformy a podpory lidských práv, zejména pokud jde o demokratizační procesy;

70. vyzývá Komisi a Radu, aby aktivně povzbuzovaly ochránce lidských práv k šíření informací o teorii a praxi nenásilí a snažily se podporovat znalosti a výměnu zkušeností mezi těmito ochránci lidských práv ohledně správných postupů na základě zkušeností přímo z praxe;

2007); neratifikovaly Estonsko, Řecko, Maďarsko, Nizozemsko; neratifikoval ani nepodepsal Kypr.

71. vyzývá Radu a členské státy, aby bezodkladně zvážily otázku vydávání mimořádných víz pro ochránce lidských práv a začlenily jasnou zmínku o specifické situaci ochránců lidských práv do nového společného vízového kodexu, a vytvořily tak zvláštní a urychlený postup vydávání víz, který by mohl čerpat ze zkušeností irské a španělské vlády v této věci; domnívá se, že důvěrnost demarší Evropské unie ve prospěch ochránců lidských práv je někdy účelná, ale žádá, aby i přes tuto důvěrnost místní složky Evropské unie vždy o takových demarších důvěrně informovaly nevládní organizace na místě;

72. konstatuje, že i přes významné hospodářské reformy v Číně stále přetrvává systematické porušování politických a lidských práv v podobě věznění z politických důvodů, útoků a zastrašování namířených proti právníkům, ochráncům lidských práv a novinářům včetně hnutí *Wei Quan*, absence nezávislých soudů, nucené práce, potlačování svobody projevu a náboženského vyznání a práv náboženských a etnických menšin, svévolných zadržení, systému pracovních táborů *laogai* a údajného násilného odebírání orgánů; stejně tak je stále znepokojen tím, že jsou na „černé listině“ evidováni novináři a aktivisté za lidská práva, Dalajláma a jeho přívrženci a příslušníci hnutí Falun Gong;

73. lituje toho, že v Bělorusku zůstává registrováno pouze pět organizací pro lidská práva a že se úřady trvale snaží tyto skupiny kontrolovat a zastrašovat a současně opakovaně zamítají žádosti o zákonnou registraci jiných skupin pro lidská práva; vítá rozhodnutí Valného shromáždění OSN z května 2007 odmítnout žádost Běloruska o křeslo v Radě pro lidská práva s poukazem na špatnou situaci lidských práv v této zemi; opakovaně naléhá na běloruské orgány, aby přestaly využívat zastrašování, obtěžování, cíleného věznění a politicky motivovaného trestního stíhání ochránců lidských práv a aktivistů občanské společnosti v Bělorusku;

74. je velmi znepokojen tím, že v roce 2007 zesílily íránské orgány obtěžování ochránců lidských práv a právníků, kterým se pokoušejí zabránit zveřejňovat a sledovat porušování lidských práv; lituje toho, že íránská vláda uzavřela nevládní organizace, které podporují účast občanské společnosti a zvyšují informovanost o porušování lidských práv, včetně organizací poskytujících právní a sociální pomoc ženám, které se staly oběťmi násilí;

75. ještě jednou zdůrazňuje, že je důležité vypracovat příručku k provádění těchto zásad, kterou by měli zastánci lidských práv k dispozici; vybízí pracovní skupinu COHOM k rozšíření překladů zásad pro ochránce lidských práv do jazyků zemí Evropské unie, které jsou lingua franca ve třetích zemích, a do důležitých neunijních jazyků používaných regionálními odděleními a vyslanectvími / delegacemi; vítá skutečnost, že překlady jsou dosud k dispozici v jazycích, jako je ruština, arabština, čínština a farsí, ale zdůrazňuje, že v určitých oblastech je zapotřebí více překladů; naléhavě žádá členské státy, aby zjednodušily vydávání víz pro ochránce lidských práv, kteří jsou pozváni k účasti na akcích pořádaných v rámci Evropské unie, nebo těm, kteří utíkají před zhoršujícími se bezpečnostními podmínkami;

Obecné zásady pro dialogy o lidských právech a uznané konzultace se třetími zeměmi

76. vyzývá Radu a Komisi k zahájení komplexního hodnocení obecných zásad pro dialogy o lidských právech a k vytvoření jasných ukazatelů dopadu všech jednání a kritérií pro

zahájení, ukončení a opětovné zahájení jednání;

77. znovu opakuje svou žádost, aby dialogy o lidských právech byly rozšířeny tak, aby zahrnovaly situaci ve třetích zemích i v Evropské unii s cílem posílit důvěryhodnost daných jednání;

78. znovu opakuje svou žádost, aby otázky související s lidskými právy byly přezkoumány na nejvyšší politické úrovni, čímž se záležitostem v této oblasti dostane větší politické váhy a členské státy nebo třetí země nebudou z politických dialogů vynechávat otázky související s lidskými právy; z těchto důvodů považuje za nezbytné, aby se takové jednání nikdy neomezovalo pouze na setkání odborníků, což by jej vůči ostatním politickým tématům vytlačovalo do poněkud okrajové pozice; vyzývá proto Radu a Komisi k přijetí následujících opatření:

– zveřejnit, co bude cílem každého jednání, a dohlížet nad jeho uskutečněním;

– stanovit, že hodnocení každého jednání bude prováděno pokud možno každý rok a alespoň každé dva roky;

– zaručit, aby každé setkání v rámci jednání vedle fáze „technického“ zdokonalování na úrovni úředníků zahrnovalo politickou fázi, která se týká přímo odpovědných osob na „ministerské“ úrovni;

79. v této souvislosti znovu zdůrazňuje návrhy obsažené ve výše zmíněném usnesení Parlamentu ze dne 6. září 2007 o fungování dialogů a konzultací se třetími zeměmi v oblasti lidských práv; v tomto ohledu zdůrazňuje, že v lednu 2008 byl zahájen dialog mezi Radou, Komisí a podvýborem Parlamentu pro lidská práva, který má provést doporučení uvedeného usnesení ve věci obecné účasti Parlamentu v jednáních; v této souvislosti připomíná povinnost Rady konzultovat s Parlamentem a přihlížet k jeho názorům podle článku 21 Smlouvy o Evropské unii;

80. klade důraz na potřebu radikálního posílení dialogu o lidských právech mezi Evropskou unií a Čínou, a je znepokojen tím, že Čína odpověděla pouze na dvě třetiny otázek, které EU položila v jednotlivých případech v rámci tohoto dialogu; vyjadřuje své znepokojení nad závažným porušováním lidských práv v Číně a zdůrazňuje, že i přes sliby, jež tento režim učinil v souvislosti s blížícími se olympijskými hrami v souladu s olympijskou chartou, se situace v oblasti lidských práv v zemi nezlepšila; vítá skutečnost, že Čína se v souladu s olympijskou chartou snaží provádět doporučení zvláštního zpravodaje ve věci mučení a nedávno nařídila soudům, aby se nespoléhaly na přiznání; bere na vědomí, že přestože čínská vláda opakovaně potvrdila svůj záměr ratifikovat Mezinárodní pakt o občanských a politických právech, k ratifikaci dosud nedošlo; lituje, že na summitu Evropské unie a Číny, který se konal dne 28. listopadu 2007 v Pekingu, nebylo přijato společné prohlášení Evropské unie a Číny o lidských právech, a to i přes to, že původně byl oznámen záměr takové prohlášení vydat; vyzývá Radu, aby Parlamentu poskytla podrobnější informace návazně na jednání, včetně podrobného seznamu demarší vydaných v jednotlivých případech Radou a členskými státy; bere na vědomí, že tyto obavy by měly být zdůrazněny při přípravách na olympijské hry v Pekingu, které jsou důležitou historickou příležitostí pro zlepšení stavu lidských práv v Číně; v tomto ohledu vyjadřuje obavy ohledně čínských právních předpisů, včetně

systému státních tajemství, který neumožňuje transparentnost potřebnou pro rozvoj dobré správy věcí veřejných a režim právního státu; je znepokojen limity stanovenými pro svobodu čínských a mezinárodních médií, včetně omezení přístupu čínského a mezinárodního tisku k internetu, blogům a informacím; stejně tak je i nadále znepokojen vytvářením černých listin se jmény novinářů a zastánců lidských práv, včetně Dalajlámy, jeho přidružených osob a stoupenců hnutí Falun Gong; v tomto ohledu vyzývá k okamžitému propuštění předního aktivisty v boji proti AIDS Hu Jia; zdůrazňuje, že je potřeba i po olympijských hrách pečlivě sledovat situaci ohledně lidských práv a změny právních předpisů v této otázce; naléhavě vyzývá Evropskou unii, aby zajistila podmíněnost svých obchodních vztahů s Čínou reformami v oblasti lidských práv, a v této souvislosti vyzývá Radu, aby před konečným schválením jakékoli nové rámcové dohody o partnerství a spolupráci provedla komplexní hodnocení stavu lidských práv; vyzývá Radu a Komisi, aby vznesly otázky autonomní oblasti vnitřního Mongolska, Východního Turkestánu a autonomní oblasti Tibetu, aby aktivně podpořily posílení transparentního dialogu mezi čínskou vládou a vyslanců tibetské vlády v exilu a přivedly pozornost k otázce důsledků čínské politiky v oblasti lidských práv v Africe; je i nadále znepokojen systematickým porušováním lidských práv ujgurského etnika v ujgurské autonomní oblasti Xinjiang;

81. je znepokojen i tím, že v roce 2004 došlo k přerušení dialogu o lidských právech s Íránem v důsledku absence pozitivního vývoje ve zlepšování stavu lidských práv a nedostatečné spolupráce ze strany Íránu; vyzývá íránské orgány, aby tento dialog obnovily s cílem podpořit všechny zúčastněné subjekty občanské společnosti oddané demokracii a aby prostřednictvím mírových prostředků a bez použití násilí posílily existující postupy, které mohou podpořit demokratické, institucionální a konstituční reformy, zajistily životnost těchto reforem a upevnily zapojení íránských ochránců lidských práv a představitelů občanské společnosti v postupech utváření politiky a posílily úlohu, kterou hrají v obecném politickém dialogu; je hluboce znepokojen tím, že i v roce 2007 se v Íránu zhoršovalo dodržování lidských práv, zejména práva svobody projevu a sdružování; odsuzuje novou kampaň za morálku zahájenou íránskými úřady počátkem dubna 2007, v jejímž důsledku byly tisíce mužů a žen uvězněny z důvodu „boje proti nemorálnímu chování“; odsuzuje skutečnost, že íránský režim stále více využívá trestu smrti;

82. vyjadřuje politování nad nedostatkem výsledků jednání mezi Evropskou unií a Ruskem o lidských právech a vyzývá Parlament, aby se do tohoto procesu zapojil; podporuje snahy Rady a Komise o vytvoření stavu, kdy by se jednání střídavě konala v Rusku a Evropské unii, kromě ministra zahraničí by se jich účastnili i ostatní ruští ministři a ruská delegace by se účastnila schůzek ruských a evropských parlamentních orgánů nebo nevládních organizací pořádaných současně se zmíněnými jednáními; vyjadřuje politování nad tím, že ve snaze dosáhnout změny politiky v Rusku, zejména s ohledem na citlivé otázky, jako je situace v Čečensku a ostatních kavkazských republikách, beztrestnost a nezávislost soudnictví, zacházení s ochránci lidských práv a politickými vězni, včetně Michaila Chodorkovského, nezávislost sdělovacích prostředků a svoboda projevu, situace etnických a náboženských menšin, dodržování právního státu a ochrana lidských práv v ozbrojených složkách, diskriminace na základě sexuální orientace i jiné problémy, EU neuspěla; je přesvědčen, že dlouhodobá diskuse o problému Čečenska by měla být rozšířena o znepokojující situaci v Ingušsku a Dagestánu; vyzývá ruské orgány, aby chránily

národnostní menšiny v republice Mari-El a zajistily dodržování lidských práv a práv menšin v souladu s ústavou Mari-El a evropskými standardy; vyjadřuje politování nad pokračujícím pronásledováním novinářů, ochránců lidských práv, politických vězňů a nevládních organizací, např. nedávné obtěžování zaměřené na noviny Novaja Gazeta a nadaci Nižného Novgorodu pro podporu snášenlivosti; je znepokojen tím, že se v roce 2007 ukázalo, že nové ruské právní předpisy o nevládních organizacích, které vstoupily v platnost v roce 2006, umožňují svévolné a selektivní provádění a byly využity k bránění, omezování a postihování zákonné činnosti nevládních organizací, a tím přispěly k rostoucí nejistotě a zranitelnosti nevládních organizací; dále v souladu se zprávou Amnesty International z prosince 2007 vyjadřuje své obavy z toho, že úřad státního zástupce trvale nerespektuje právo Michaila Chodorkovského a jeho spolupracovníka Platona Lebeděva na spravedlivý proces v souladu s mezinárodními normami, a znepokojení nad tím, že i přes opakované výzvy ze strany Evropského soudu pro lidská práva a předsedy Parlamentního shromáždění Rady Evropy bylo odmítnuto poskytnout životně důležitou léčbu Vasiliji Alexanyanovi, bývalému viceprezidentovi společnosti Jukos; naléhavě vyzývá Rusko, aby přijalo další opatření na ochranu svobody projevu a bezpečnosti novinářů a zastánců lidských práv; v tomto ohledu je toho názoru, že Evropská unie by měla považovat spolupráci Ruska s Organizací pro bezpečnost a spolupráci v Evropě (OBSE), Radou Evropy a mechanismy OSN v oblasti lidských práv a spolu s ratifikací veškerých příslušných úmluv týkajících se lidských práv za prioritní, zejména ratifikaci protokolu č. 14 k Evropské úmluvě o ochraně lidských práv (EÚLP), který mění kontrolní mechanismy obsažené v úmluvě; lituje neochoty Ruska přizvat v dostatečném předstihu vhodný počet mezinárodních volebních pozorovatelů, kterým by bylo umožněno řádně sledovat volby v souladu se standardy OBSE, což znemožňuje organizacím, jako je úřad OBSE pro demokratické instituce a lidská práva (ODIHR), aby uskutečnily svou plánovanou misi pro sledování průběhu voleb v souladu se svým mandátem, a je proto nucen pochybovat o demokratické legitimitě parlamentních voleb v roce 2007 a prezidentských voleb v roce 2008**;** naléhavě vyzývá Komisi a Radu, aby vyzdvihly problematiku lidských práv, včetně konkrétních případů, při jednání s ruskými orgány na nejvyšší úrovni a v nové dohodě o partnerství a spolupráci s Ruskem; naléhavě žádá Komisi, aby kromě doložky o lidských právech stanovila jasnější závazky a zavedla účinnější monitorovací mechanismy za účelem dosažení skutečného zlepšení stavu lidských práv;

83. naléhavě vyzývá Komisi a Radu, aby vytvořily podvýbory pro lidská práva se všemi sousedními státy; znovu opakuje svou výzvu, aby poslanci byli zahrnuti do příprav schůzí těchto podvýborů a informováni o jejich výsledcích; je toho názoru, že zatímco počáteční etapy jednání, jako tomu bylo v případě Tuniska, by se mohly zaměřit na založení životnosti podvýboru a posílení důvěry mezi partnery, tyto podvýbory, v současné době zejména podvýbor vytvořený s Marokem, by měly vstoupit do fáze zaměřené na výsledky a stanovit si konkrétní kritéria a ukazatele učiněného pokroku a možnost zabývat se jednotlivými případy; zdůrazňuje, že jednání o lidských právech by se zcela jistě neměla omezovat na tyto podvýbory, a upozorňuje na potřebu začlenění těchto otázek do politického dialogu sahajícího až na nejvyšší úroveň, aby se zvýšila soudržnost politiky EU v této oblasti a snížily rozdíly v prohlášeních o stavu lidských práv, která obě strany poskytují tisku; vítá prohlášení Rady ze dne 16. října 2007, podle kterého se jednání o budoucí rámcové dohodě EU a Libye budou mimo jiné konkrétně zabývat spoluprací a pokrokem v oblasti lidských práv;

84. připomíná zhoršující se situaci v Sýrii, kde orgány režimu odmítají udělovat oficiální status skupinám pro lidská práva a kde jsou skupiny pro lidská práva pronásledovány bezpečnostními službami a jejich členové jsou vězněni z důvodu nelegitimity; odsuzuje uvěznění disidentů a lidí z opozičních stran a naléhavě žádá Radu a Komisi, aby vyzvaly syrskou vládu k propuštění takto uvězněných novinářů, aktivistů za lidská práva a nezávislých právníků a k odvolání výjimečného stavu;

85. odsuzuje opatření, která proti opozici přijaly běloruské orgány; konstatuje, že tato opatření mají ve stále větší míře podobu systematických pokusů o ponížení a špatné zacházení s členy opozice; poukazuje například na nedávné uvěznění nositele Sacharovovy ceny Alexandera Milinkeviče; konstatuje, že Evropská unie nedosáhla žádného úspěchu ve zlepšování situace ve věci reforem lidských práv v Bělorusku;

86. vyjadřuje hluboké znepokojení nad katastrofickou humanitární krizí v pásmu Gazy; vyzývá všechny zúčastněné strany k dodržování Všeobecné deklarace lidských práv; potvrzuje obsah svého usnesení ze dne 21. února 2008 o situaci v Gaze[1];

87. uznává pokusy Komise a Rady uspořádat druhou etapu dialogů o lidských právech mezi Evropskou unií a Uzbekistánem v květnu 2008 a chválí snahu Komise o uspořádání semináře občanské společnosti o mediálním vyjadřování v mezích dialogu, který by se mohl konat v Taškentu; znovu vyzdvihuje, že vedení dialogu o lidských právech a schůzky odborníků ohledně masakru v Andižanu v roce 2005 samy o sobě nevytvářejí pokrok a nemohou být použity jako odůvodnění pro rušení sankcí; bere na vědomí, že neexistence nezávislého mezinárodního vyšetřování masakru v Andižanu a nedostatek jakéhokoli zlepšení stavu lidských práv v Uzbekistánu – což jsou podmínky stanovené Evropskou unií pro zrušení sankcí – mají samozřejmě za následek prodloužení sankcí vůči Uzbekistánu; vítá skutečnost, že závěry Rady ve složení pro obecné záležitosti a vnější vztahy z 15.–16. října 2007 zavedly zvláštní podmínky, které je třeba splnit do šesti měsíců, za účelem prodloužení pozastavení vízových omezení; vyzývá Komisi a Radu, aby provedly vážné zhodnocení vlivu rozhodnutí o šestiměsíčním pozastavení některých vízových omezení, která jsou součástí sankcí EU vůči Uzbekistánu, a přezkoumaly celkovou situaci lidských práv v této zemi; lituje toho, že Uzbekistánu se dosud nepodařilo dosáhnout pokroku v žádné z příslušných oblastí; oceňuje práci svého podvýboru pro lidská práva, který každých šest měsíců pečlivě sleduje stav lidských práv, aby podal Radě pravidelná parlamentní hodnocení a doporučení ve věci politiky EU, která má být v této oblasti přijata; je rozhořčen prezidentskými volbami v Uzbekistánu dne 23. prosince 2007, které se podle ODIHR „konaly v přísně sledovaném politickém prostředí, kde nebyl ponechán prostor pro skutečnou opozici, a obecně nesplnily mnoho požadavků na demokratické volby stanovené Organizací pro bezpečnost a spolupráci v Evropě“; odsuzuje vraždu zakladatele a uměleckého ředitele nezávislého divadla Ilkhom Marka Weila dne 9. září 2007 a vraždu novináře a kritika uzbeckého režimu Ališera Sajpova dne 24. října 2007 v kyrgyzském městě Oš; znovu opakuje svou výzvu k okamžitému propuštění politických vězňů[2];

---

[1] Přijaté texty, P6_TA(2008)0064.

[2] Zejména Mutabar Tadžibajevové, předsedkyně organizace pro lidská práva Plamenoje serdce a 12 zastánců lidských práv, jimiž jsou: *Saidžachon Zainabitdinov, Nosim Isakov, Norboj Choldžigitov, Abdusattor Irzajev, Chabibulla Akpulatov, Azam Formonov, Ališer Karamatov, Mamaradžab Nazarov, Dilmurad Muchitdinov, Rasul Chudajnasarov, Bobumurod Mavlanov a Ulugbek Kattabekov*.

88. podporuje ochotu Rady zahájit dialog o lidských právech se všemi čtyřmi zbývajícími středoasijskými státy; vyzývá k tomu, aby dialogy byly zaměřeny na výsledek a byly v plném souladu s obecnými zásadami Evropské unie pro dialogy o lidských právech s třetími zeměmi a zaručovaly zapojení občanské společnosti a Evropského parlamentu; žádá, aby zahájení dialogů bylo v rámci sekretariátů Rady a Komise doprovázeno dostatečnými zdroji;

89. uznává význam závazku Turecka i EU ve věci pokračování reforem v oblasti lidských práv v Turecku v rámci procesu přistoupení Turecka;

90. vyjadřuje naději, že osoby odpovědné za zavraždění Benazir Bhuttové budou co nejdříve identifikovány a pohnány k odpovědnosti; zaznamenává zhoršení stavu lidských práv v Pákistánu v průběhu roku 2007, které se týká zejména ohrožení nezávislosti soudů a svobody sdělovacích prostředků; s ohledem na tuto skutečnost odsuzuje pomlouvačnou kampaň proti Iftikharu Mohammadu Choudhrymu, bývalému předsedovi Nejvyššího pákistánského soudu, i to, že byl odvolán z funkce a umístěn do domácího vězení; vyzývá Radu a Komisi k podpoře hnutí za demokracii, které zahájili soudci a advokáti, zejména rozšířením pozvání pro některé jejich zástupce včetně pana Choudhryho; požaduje, aby byli všichni odvolaní soudci znovu dosazeni do svých funkcí; bere na vědomí přijetí nového strategického dokumentu pro zemi týkající se Pákistánu a vítá zaměření pozornosti na předcházení konfliktům a lidská práva v tomto dokumentu; zaznamenává, že první schůzka společného výboru Evropského společenství a Pákistánu se konala v Islámábádu dne 24. května 2007, a zdůrazňuje nutnost toho, aby lidská práva byla na popředí programu všech následujících schůzek;

Mrzačení ženských pohlavních orgánů a nepřípustné tradiční zvyklosti

91. zdůrazňuje, že úsilí o odstranění všech forem mrzačení ženských pohlavních orgánů by mělo být posíleno jak na místní úrovni, tak v rámci procesu utváření politik, aby byla zdůrazněna skutečnost, že takovéto mrzačení je jak otázkou rovnosti mužů a žen, tak i porušováním lidských práv ve věci tělesné integrity;

92. trvá na tom, aby se všechna jednání o lidských právech výslovně zaměřila na otázku práv žen, konkrétně na boj a odstranění všech forem diskriminace a násilí páchaného na ženách a dívkách, což se týká především potratů volených podle pohlaví dítěte, veškerých nepřípustných tradičních zvyklostí a praktik jako například mrzačení ženských pohlavních orgánů a předčasné nebo vynucené sňatky, všech forem obchodování s lidmi, domácího násilí a vraždění žen, vykořisťování na pracovišti a hospodářského vykořisťování, a aby jakékoli pokusy státu odvolávat se na zvyklosti, tradice nebo náboženské aspekty k tomu, aby se vyhnuly své povinnosti takovou brutalitu vymýtit, byly odmítnuty;

93. vyzývá Radu, Komisi a členské státy, aby uplatňovaly doložku o lidských právech, a učinily tak boj proti všem formám mrzačení ženských pohlavních orgánů úkolem prvořadého významu ve vztazích s nečlenskými státy, zejména těmi, které v rámci Dohody z Cotonou (nyní podle evropských dohod o partnerství) udržují s Evropskou unií preferenční vztahy, a aby je přiměly přijmout nezbytná právní, správní, soudní a

preventivní opatření, která by tyto praktiky ukončila;

94. připomíná rozvojové cíle tisíciletí a zdůrazňuje, že přístup ke vzdělání a zdravotní péči jsou základní lidská práva; je přesvědčen, že zdravotní programy, včetně sexuálního a reprodukčního zdraví, podpora rovnosti pohlaví a posílení pravomocí žen a práv dětí by měly v rozvojové politice a v politice v oblasti lidských práv EU stát na předním místě, zejména tam, kde přetrvává násilí založené na pohlaví a kde jsou ženy a děti vystaveny nebezpečí HIV/AIDS, či tam, kde je jim bráněno v přístupu k informacím, prevenci nebo k léčbě; vyzývá Komisi, aby základní práva pracovníků a agendu důstojné práce zahrnula do své rozvojové politiky, zejména do programů obchodní pomoci;

95. vyzývá Radu, Komisi a členské státy, aby propagovaly zejména ratifikaci a uplatňování Protokolu Africké unie o právech žen v Africe členskými státy Africké unie;

96. vyzývá Radu, Komisi a členské státy, aby posílily Evropský nástroj pro demokracii a lidská práva (EIDHR) a zajistily přidělení finančních prostředků na činnosti zabývající se odstraněním všech forem mrzačení ženských pohlavních orgánů;

Všeobecný přezkum činností Rady a Komise, včetně výsledků obou předsednictví

97. vyjadřuje hluboké politování nad skutečností, že vojenská junta v Barmě neustále porušuje lidská práva a demokracii, a podporuje závazek Evropské unie dosáhnout svých vytyčených cílů, a to všem přístupného a skutečně „třístranného dialogu“ mezi vojenským režimem, demokratickou opozicí (jmenovitě Národní ligou za demokracii, která zvítězila ve volbách v roce 1990) a etnickými národnostmi v zájmu dosažení národního smíření nutného pro přechod k demokracii v Barmě a vytvoření legitimní, demokratické civilní vlády, která bude dodržovat lidská práva svého lidu a která obnoví normální vztahy s mezinárodním společenstvím; vítá přijetí společného postoje Rady v listopadu 2007, kterým byla obnovena existující omezující opatření a zavedena dodatečná restriktivní opatření, ale lituje, že z těchto opatření byla vyloučena taková klíčová odvětví jako energetika a finanční a bankovní sankce proti vojenskému režimu; v této souvislosti se domnívá, že přijetí omezujících opatření by mělo být samozřejmě doprovázeno důslednou podporou občanské společnosti, která v Barmě neexistovala; odsuzuje brutální reakci barmských orgánů na demonstrace buddhistických mnichů a všechny ostatní mírové demonstrace; lituje pokračujícího věznění a zadržování demokratických aktivistů a novinářů a vyzývá Radu, aby nadále upozorňovala na stav lidských práv v Barmě jako na prioritní otázku v Radě OSN pro lidská práva a aby vyvíjela trvalý tlak ve věci druhé návštěvy pana Tomase Ojei Quintany, zvláštního zpravodaje OSN pro lidská práva v Barmě, v zájmu dalšího posouzení porušování lidských práv; vítá jmenování Piera Fassina zvláštním vyslancem Evropské unie v Barmě a žádá Komisi, aby aktivně podporovala barmské prodemokratické hnutí v rámci EIDHR; odsuzuje vraždu Padoha Mahna Sha, generálního tajemníka Národní unie Karenů (KNU), který byl 14. února 2008 zavražděn ve svém domově v Thajsku; požaduje, aby proběhlo vyšetřování okolností této vraždy a aby EU vyjádřila rozhořčení vůči vojenskému režimu a naléhala na lepší ochranu pro demokratické vůdce z Barmy žijící v exilu v Thajsku; je znepokojen tím, že barmští uprchlíci v Malajsii jsou mimořádně zranitelní a ze strany malajsijských orgánů jsou ohroženi uvězněním, zadržením, bitím a vyhoštěním; naléhavě žádá Radu, aby

vyzvala malajsijské orgány k ukončení jejich brutálního zacházení s uprchlíky, aby povzbudila UNHCR k registraci všech uprchlíků v zájmu zajištění větší ochrany a aby naléhavě požádala další země o přijímání barmských uprchlíků z Malajsie k přesídlení;

98. vyzývá předsednictví Rady, aby se v oblasti lidských práv zaměřilo na země vyžadující zvláštní pozornost; zejména vybízí Radu, aby plně uplatňovala obecné zásady Evropské unie pro ochránce lidských práv a aby vyčlenila dodatečné finanční prostředky na projekty v rámci EIDHR, zejména na propagaci demokracie v Bělorusku, Barmě, na Kubě, v Eritreji, Laosu, Severní Koreji, Uzbekistánu, Vietnamu a Zimbabwe; domnívá se, že koncepce a uplatňování těchto projektů by neměly záviset na souhlasu nebo spolupráci příslušných režimů;

99. vítá skutečnost, že Evropská unie dne 18. října 2007 uspořádala první Den proti obchodování s lidmi, jehož účelem bylo zvýšit informovanost o obchodování s lidmi a zdůraznit dlouhodobý závazek Evropské unie toto obchodování vymýtit;

100. vítá fórum o lidských právech EU s nevládními organizacemi, které pořádalo portugalské předsednictví a Komise a které se konalo v prosinci 2007 v Lisabonu a zabývalo se hospodářskými, sociálními a kulturními právy; souhlasí s doporučeními fóra, které znovu potvrdilo nedělitelnost a univerzálnost lidských práv a kterému se podařilo propojit vnější a vnitřní aspekty politik Evropské unie; proto podněcuje Radu a Komisi, aby posílily současné hodnocení dopadů na udržitelnost, které provádí generální ředitelství Komise pro obchod, prostřednictvím vhodného posouzení dopadu na lidská práva;

101. vítá čtvrté zasedání Evropské sítě kontaktních míst týkající se osob zodpovědných za genocidu, zločiny proti lidskosti a válečné zločiny, které se konalo v Haagu ve dnech 7. a 8. května 2007; bere na vědomí činnost tohoto zasedání, která byla v plném rozsahu věnována Rwandě a vyšetřování podezřelých osob z Rwandy evropskými státy; lituje, že se za portugalského předsednictví nepodařilo uspořádat páté zasedání sítě; připomíná Radě závazek uspořádat takové zasedání v rámci každého předsednictví;

102. vyzývá předsednictví Rady, aby se zabývalo nedostatečnou činností Evropské unie v Dárfúru; vítá smíšenou operaci Africké unie / Spojených národů v Dárfúru (UNAMID), kterou jednomyslně schválila rezoluce 1769 (2007) Rady bezpečnosti OSN přijatá dne 31. července 2007 jako krůček správným směrem; bere na vědomí, že ke dni 31. prosince 2007 UNAMID nahradila misi Africké unie v Súdánu (AMIS) a že její první mandát vyprší dne 31. července 2008; očekává, že AMIS o síle 7 000 mužů, který byl doposud odpovědný za udržování míru, se stane součástí tohoto nového útvaru a že budou provedena veškerá nezbytná opatření, včetně pravidelného přezkumu počtu vyslaných příslušníků mírových sil, která zajistí, aby UNAMID mohl plnit svůj mandát; trvá nicméně na tom, že zatykače vydané ICC v souvislosti s Dárfúrem musí být vykonány co nejdříve; konstatuje, že nedostatečnost opatření pro boj s humanitární katastrofou v Dárfúru byla jednou z příčin zhoršení politické a sociální situace v Čadu; požaduje přijetí okamžitých opatření pro větší pomoc této zemi;

103. vyjadřuje znepokojení nad povstaleckým útokem v N'Djamena v Čadu na počátku února 2008; upozorňuje na význam účasti EU při zvyšování diplomatického tlaku na dosažení příměří v Čadu pro ochranu obléhaných občanů a při podpoře jednání zaměřených na

mír a národní usmíření v této zemi; odsuzuje zásahy čadské vlády proti politickým odpůrcům v hlavním městě N'Djamena po únorovém pokusu o státní převrat; naléhavě žádá Radu, aby učinila vše pro zajištění svobody politické opozice v Čadu; zdůrazňuje závažnost krizové situace uprchlíků a vnitřně vysídlených osob ve východním Čadu, kde je více než 400 000 uprchlíků a vnitřně vysídlených osob ubytováno ve 12 táborech podél čadské východní hranice; vítá zřízení mírové mise EU EUFOR TCHAD/RCA a její nejdůležitější cíl spočívající v ochraně uprchlíků, vnitřně vysídlených osob a humanitárních pracovníků v tomto krizovém regionu;

104. vítá skutečnost, že Spojené národy zahájily činnost zaměřenou na dosažení jednotné normy chování pro všechny kategorie zaměstnanců zapojených do mírových misí; bere na vědomí, že akční plán pracovní skupiny uvádí požadavek, aby do všech kodexů chování Meziagenturního stálého výboru bylo zahrnuto šest hlavních zásad, včetně zásady zakazující sexuální aktivitu s osobami mladšími 18 let bez ohledu na věkovou hranici zletilosti nebo věk pohlavní dospělosti platný na daném místě; vítá skutečnost, že tento kodex chování se nyní vztahuje na všechny pracovníky mírových sil a humanitární pracovníky Spojených národů; vítá vytvoření jednotek osobního chování v rámci misí Spojených národů v Burundi, Pobřeží slonoviny, Konžské demokratické republice a Haiti, které mají prošetřovat případy obvinění a pomáhat obětem; očekává úplné uplatňování kodexu chování ve všech misích Spojených národů, včetně případných trestních sankcí uložených zaměstnancům usvědčeným ze znásilnění či sexuálního zneužití dětí;

105. vítá skutečnost, že Rada sestavuje a pravidelně aktualizuje seznamy zemí, které jsou ohniskem jejího zájmu a ve kterých mimořádně intenzívně usiluje o uplatňování obecných zásad EU o dětech v ozbrojených konfliktech, o trestu smrti (takzvané „země na prahu změny“) a o ochráncích lidských práv; bere na vědomí, že o podobné praxi se uvažuje také v rámci prováděcí strategie nových obecných pokynů Evropské unie pro podporu a ochranu práv dítěte; vybízí Komisi a Radu, aby tyto osvědčené postupy šířila, což Evropské unii mimo jiné umožňuje prostřednictvím demarší, prohlášení a jiných aktivit účinněji reagovat na obecné zásady Evropské unie týkající se mučení; vybízí Radu a Komisi, aby při zjišťování zemí, na které je třeba se zaměřit, uplatňovaly zvláštní mechanismus Spojených národů a zohledňovaly doporučení a naléhavá usnesení Evropského parlamentu;

106. znovu opakuje svou žádost, aby veškeré diskuse o lidských právech a demokracii se třetími zeměmi, nástroje, dokumenty a zprávy včetně výročních zpráv výslovně řešily problém diskriminace včetně otázky etnických, národnostních a jazykových menšin, problém náboženské svobody včetně nesnášenlivosti vůči jakémukoli náboženskému vyznání a diskriminace vůči menšinovým náboženstvím, diskriminace podle kast, problém ochrany a podpory práv původních obyvatel, lidských práv žen, práv dětí, práv původních obyvatel, zdravotně postižených lidí včetně mentálně postižených lidí a lidí se všemi formami sexuální orientace, a aby byly v plné míře zapojovány jejich organizace, a to jak v rámci Evropské unie, tak případně i v rámci třetích zemí;

Programy Komise zaměřené na vnější pomoc

Evropský nástroj pro demokracii a lidská práva (EIDHR)

107. vyjadřuje znepokojení nad zjevnou manipulací s prezidentskými volbami v Keni v prosinci 2007, po kterých v zemi vypuklo násilí, a požaduje, aby byla zaručena lidská práva včetně svobody projevu, práva na shromažďování a práva na sdružování i na svobodné a spravedlivé volby;

108. vítá přijetí finančního nástroje pro vnější pomoc EIDHR, který konkrétně podporuje lidská práva a demokracii, a skutečnost, že v programových dokumentech na léta 2007 a 2008 byly zohledněny priority Parlamentu;

109. žádá naprostou transparentnost ve způsobech použití peněžních prostředků a ve způsobech výběru a hodnocení projektů v rámci EIDHR; žádá, aby všechny vybrané projekty byly zveřejňovány na internetu, pokud je to slučitelné s ochranou příjemce;

110. vítá zahájení nového projektu v rámci EIDHR, který umožňuje podniknout naléhavé kroky na ochranu ochránců lidských práv; vyzývá Komisi, aby tento nový projekt provedla rychle a účinně;

111. navrhuje, aby byl od roku 2009 rozpočet EIDHR navýšen, zejména s ohledem na zpřístupnění dalších prostředků na projekty v „problematických“ zemích i projekty přímo řízené delegacemi Komise s místními organizacemi občanské společnosti, aby mohly mít všechny země, ve kterých jsou takové projekty prováděny, přístup k finančním prostředkům Společenství;

112. vyzývá Komisi, aby upravila počet zaměstnanců pověřených prováděním EIDHR v ústředí i v delegacích s cílem zohlednit zvláštnosti a problémy tohoto nového nástroje, a zpřístupnit tak nutné zdroje a odborné zkušenosti s ohledem na velmi citlivou povahu projektů, které nástroj podporuje, potřebu chránit subjekty občanské společnosti, které tyto projekty provádějí, a význam politického cíle, který představuje;

113. požaduje, aby bylo zaměstnancům delegací EU ve třetích zemích zajištěno zvláštní vzdělávání v oblasti lidských práv a demokracie s možností dosáhnout i nejvyšší úrovně, zejména s ohledem na projekty prováděné podle obecných zásad a na naléhavou potřebu podpory pro ochránce lidských práv; rovněž požaduje, aby odborné školení vedoucích delegací, které probíhá každé dva roky, zahrnovalo s ohledem na nové povinnosti delegací v této oblasti i problematiku lidských práv;

114. vyzývá Komisi, aby zajistila, že projekty a programy, které Unie podporuje, budou v souladu s jejími politickými prioritami, zejména v souvislosti s jejím dvoustranným plánováním se třetími zeměmi; dále požaduje, aby byl zaručen soulad mezi programy a tématickými nástroji a aby byly tyto nástroje posíleny, neboť jsou jediným prostředkem, který Unii umožňuje provádět projekty ve třetích zemích bez podpory ze strany orgánů dotčených zemí;

115. bere na vědomí, že finanční prostředky EIDHR vyčleněné na mise Evropské unie pro sledování průběhu voleb v roce 2007 dosáhly 23 % všech využitých finančních prostředků EIDHR (30,1 milionů EUR) a že bylo uskutečněno 11 takových misí;

116. bere na vědomí, že velká část (kolem 50 %) všech finančních prostředků EIDHR na projekty zadané v roce 2007 byla vynaložena na velké tématické projekty a pouze malá

část (24 %) na režim podpory jednotlivých zemí (odpovídající mikroprojektům); také bere na vědomí, že pouze malá část finančních prostředků byla určena Asii, a navrhuje přehodnocení geografické rovnováhy;

117. bere na vědomí, že je třeba přistupovat obezřetně k financování mezinárodních organizací, jejichž finanční prostředky pocházejí ze stanovených příspěvků členských států, jako je tomu v případě ICC, neboť finanční prostředky poskytované těmto organizacím odpovídají dotacím smluvních států, jejichž povinností je těmto organizacím takovéto finanční prostředky poskytovat, a ohrožují ostatní projekty a orgány, které se spoléhají na finanční prostředky EIDHR, jako jsou například projekty nevládních organizací a přejatý program a kontaktní práce Zvláštního soudu pro Sierra Leone;

Pomoc při volbách a sledování průběhu voleb

118. s uspokojením konstatuje, že EU ve stále větší míře využívá pomoc při volbách a sledování průběhu voleb k prosazování demokracie ve třetích zemích a že kvalita a nezávislost těchto misí jsou široce uznávány;

119. naléhavě požaduje zvýšenou bdělost ohledně kritérií pro výběr zemí, ve kterých probíhá pomoc při volbách / sledování průběhu voleb, a ohledně dodržování metod a pravidel stanovených na mezinárodní úrovni, zejména pokud jde o nezávislost mise;

120. domnívá se, že v této fázi je s ohledem na předchozí zkušenosti třeba pomoc při volbách / sledování průběhu voleb začlenit do trvalého procesu včetně předvolební fáze podpory budování demokracie a lidských práv, a především povolební fáze podpory a hodnocení demokratického procesu s cílem posílit právní stát, upevnit demokratické instituce, politický pluralismus, nezávislost soudů a úlohu občanské společnosti;

121. připomíná, že potřeba povolební politiky je součástí právního základu EIDHR;

122. žádá, aby byl volební proces včetně fáze před volbami a po nich začleněn do jednotlivých úrovní politického dialogu s dotčenými třetími zeměmi s cílem zajistit soulad politik EU a potvrdit zásadní úlohu lidských práv a demokracie;

123. dále připomíná Komisi a Radě, že – jak již začaly provádět některé členské státy –je nutno strategie demokracie a lidských práv připravovat pro každou zemi zvlášť, neboť jsou nezbytným prostředkem k zajištění souladu uskutečňovaných politik i během volebních procesů;

124. vyzývá výbor pro zahraniční věci, aby před přezkumem v polovině období zrekapituloval provádění jednotlivých složek EIDHR;

Uplatňování doložek o lidských právech a demokracii ve vnějších dohodách

125. lituje skutečnosti, že doložka o lidských právech a demokracii, která je velmi důležitým prvkem všech dohod o spolupráci a partnerství se třetími zeměmi, stále není konkrétně prováděna, neboť chybí mechanismus, který by umožnil její vymahatelnost;

126. v této souvislosti znovu zdůrazňuje návrhy obsažené ve výše zmíněném usnesení Parlamentu ze dne 14. února 2006 o doložkách o lidských právech a demokracii v dohodách Evropské unie; zdůrazňuje zejména nutnost začlenit takové doložky do všech dohod EU včetně dohod pro konkrétní odvětví;

127. vyzývá Radu a Komisi, aby využily toho, že v současné chvíli končí platnost dohod o partnerství a spolupráci s několika sousedními zeměmi a Ruskem a probíhá jednání o nových dohodách, a začlenily lidská práva a účinný dialog o lidských právech do budoucích dohod, a to i využitím mechanismu následných opatření;

128. znovu opakuje svou žádost, aby doložky o lidských právech byly prováděny transparentnějším postupem konzultace mezi stranami a aby byly podrobně stanoveny politické a právní mechanismy, které budou použity v případě žádosti o pozastavení oboustranné spolupráce podané na základě opakovaného a/nebo systematického porušování lidských práv, které je v rozporu s mezinárodním právem; domnívá se, že tyto doložky by měly zahrnovat také podrobnosti o mechanismu, který by umožnil dočasné pozastavení dohody o spolupráci, a také o „mechanismu varování“;

129. bere na vědomí, že Evropská unie v roce 2007 neuzavřela žádnou novou dohodu obsahující doložky o lidských právech;

130. vítá skutečnost, že Komise a Rada pozastavily v červnu 2007 Bělorusku obchodní preference na základě Všeobecného systému preferencí (GSP) pro neschopnost běloruské vlády provádět doporučení, která v roce 2004 předložila Mezinárodní organizace práce (ILO);

131. je přesvědčen, že zajištění účinné demokracie a ochrany lidských práv na vnějších hranicích EU by mělo být nejvyšší prioritou snahy EU o prosazování lidských práv; vyzývá Komisi a Radu, aby dále upevnily své úsilí o prosazování lidských práv v rámci Evropské politiky sousedství, strategického partnerství s Ruskem a vztahů s Tureckem a zeměmi západního Balkánu, a aby přitom plně využily existující regionální rámce spolupráce v těchto regionech; znovu opakuje, že je zvlášť nutné zabývat se porušováním lidských práv v oblastech neřešených konfliktů v dotčených zemích, které značně narušují upevňování právního státu a demokracie na současných vnějších hranicích EU;

Prosazování lidských práv

132. vyzývá Komisi, aby vzhledem k porušování občanských a politických práv či využívání práce vězňů nadále pečlivě sledovala udělování výhod v rámci „všeobecného systému preferencí plus“ zemím, které vykazují vážné nedostatky v provádění osmi doporučení ILO, jež se týkají základních pracovních norem; žádá Komisi, aby vytvořila kritéria pro odebrání GSP na základě nedodržování lidských práv;

133. připomíná Deklaraci o právu na rozvoj, kterou dne 4. prosince 1986 přijalo Valné shromáždění OSN ve své rezoluci č. 41/128, která uznává, že právo na rozvoj je nezcizitelným lidským právem a že státy nesou prvořadou odpovědnost za vytvoření podmínek příznivých pro uskutečnění práva na rozvoj a musí se zasadit o vytvoření mezinárodních politik rozvoje za účelem usnadnění plného uskutečnění tohoto práva;

vyzývá k přijetí opatření, která zajistí, aby mezinárodní programy rozvoje, které tuto odpovědnost států řeší, zahrnovaly osoby se zdravotním postižením a aby tyto osoby měly k těmto programům přístup v souladu s článkem 32 Úmluvy OSN o právech zdravotně postižených osob, kterou Evropská společenství podepsala dne 30. března 2007;

134. připomíná Radě její závazek k prosazování lidských práv v celé SZBP a ostatních politikách EU, jak je uvedeno ve zprávě, kterou potvrdil politický a bezpečnostní výbor dne 7. června 2006; požaduje další pokrok v provádění doporučení obsažených v uvedené zprávě; připomíná Radě zejména povinnosti zeměpisných pracovních skupin ohledně určení klíčových problémů, priorit a strategií lidských práv v rámci jejich celkového plánování a zavedení systematičtější výměny s mezinárodními nevládními organizacemi a ochránci lidských práv;

135. připomíná, že souhrnný rozpočet Evropské unie na rok 2008 stanovuje, aby prostředky určené na zdravotní postižení podléhaly kontrole, a to s cílem zajistit, aby tyto prostředky byly jako pomoc Společenství v souladu s článkem 32 Úmluvy OSN o právech zdravotně postižených osob, a žádá, aby tato ustanovení rozpočtu byla pečlivě prováděna a dodržována;

136. vyzývá Radu, aby učinila maximum pro uplatňování základního práva na zdraví, pokud jde o léčbu bolesti a dostupnost opiových analgetik; poznamenává, že Mezinárodní úřad pro kontrolu omamných látek požádal mezinárodní společenství, aby za podmínek přísné kontroly ze strany uznávaných mezinárodních a národních subjektů dohledu, například specializovaných agentur vnitrostátních vlád a OSN, podporovalo předepisování léků proti bolesti, zejména v chudých zemích, neboť informace z více než 150 zemí vykazují vážné nedostatky v léčbě; vyzývá Komisi a Radu, aby spolupracovaly ve prospěch otevření členství ve Světové zdravotnické organizaci všem státům, jak stanoví článek 3 její ústavy, a tím zvýšily efektivitu a univerzálnost programů Světové zdravotnické organizace;

137. bezpodmínečně odsuzuje všechny formy vykořisťování dětí, ať v podobě sexuálního zneužívání včetně dětské pornografie a na děti zaměřené sexuální turistiky nebo povinné práce, spolu se všemi formami obchodování s lidmi; žádá Komisi a členské státy, aby uznaly problém tisíců dětí žijících na ulici a dětí nucených žebrat za problém závažný z hlediska sociálního a z hlediska lidských práv a přijaly opatření pro jeho řešení, a vyzývá členské státy k zavedení sankcí proti subjektům odpovědným za špatnou situaci dětí nucených žebrat;

138. naléhavě žádá Komisi, aby nadále podporovala sociální odpovědnost evropských a místních podniků; žádá Radu, aby Parlamentu podávala informace, které poskytuje zvláštní zástupce OSN pro podnikání a lidská práva v zájmu vyjasnění norem odpovědnosti podniků a povinnosti nadnárodních společností a jiných podniků zodpovídat se ze své činnosti, pokud jde o lidská práva;

139. je si vědom toho, že vnitřní a vnější program EU se přednostně zaměřuje na přistěhovaleckou politiku a že EU se ve svých textech snaží propojit otázku přistěhovalectví a rozvoje a zajistit, aby základní práva přistěhovalců byla dodržována; trvá ovšem na tom, že ve skutečnosti jsou tyto texty v podstatě přehlíženy; zdůrazňuje,

že dohody o zpětném přebírání nezákonných přistěhovalců musí být uzavírány se zeměmi, které mají právní a institucionální mechanismus pro přebírání vlastních státních příslušníků a ochranu jejich práv;

140. vyzývá Radu, aby při zvýšené spolupráci se třetími zeměmi v oblasti přistěhovalecké a azylové problematiky zajistila plné dodržování práv uprchlíků, žadatelů o azyl a přistěhovalců; zdůrazňuje, že v této oblasti by měl sloužit k dohlížení nad dodržováním lidských práv obzvláště mechanismus evropské politiky sousedství; vyzývá Radu a Komisi, aby se v rámci politiky spolupráce v oblasti boje s nedovoleným přistěhovalectvím ujistily, že je prováděno vše pro zajištění toho, aby policie a soudní orgány ve třetích zemích dodržovaly lidská práva, a vyzývá Radu a Komisi, aby zajistily, že v žádné míře nebudou podporovány policejní a soudní složky zemí, které vážným a systematickým způsobem porušují lidská práva a/nebo které nevykazují způsoby využití zmiňovaných prostředků;

141. vyzývá Komisi a Radu, aby se chopily iniciativ Evropské unie na mezinárodní úrovni a zakročily proti pronásledování a diskriminaci založené na sexuální orientaci a pohlavní identitě, např. propagací usnesení na toto téma na úrovni Spojených národů a podporou nevládních organizací a subjektů propagujících rovnost a nediskriminaci; odsuzuje skutečnost, že mnoho zemí považuje homosexualitu za trestný čin, že Írán, Saúdská Arábie, Jemen, Súdán, Mauritánie, Spojené arabské emiráty a některé oblasti Nigérie ukládají za projevy homosexuality trest smrti, že 77 zemí má zákony, jež povolují státním úřadům stíhat občany za vztahy s osobou téhož pohlaví, a případně jim také uložit trest odnětí svobody, a že některé země, jako Pákistán, Bangladéš, Uganda, Keňa, Tanzanie, Zambie, Malawi, Niger, Burkina Faso, Sierra Leone, Malajsie a Indie (kde je v současné době prováděn soudní přezkum příslušných ustanovení trestního zákoníku), mají zákony požadující uvalení délky trestu od deseti let až na doživotí; při uplatňování mezinárodních právních předpisů v oblasti lidských práv v souvislosti s otázkou sexuální orientace a pohlavní identity plně podporuje zásady z Yogyakarty; naléhavě žádá členské státy, aby udělily azyl osobám, kterým v zemích původu hrozí pronásledování kvůli jejich sexuální orientaci a pohlavní identitě;

142. vyzývá Komisi a Radu, aby s ohledem na plánované setkání ministrů Úřadu OSN pro drogy a kriminalitu, které se uskuteční v roce 2009, zajistily, že prostředky poskytnuté mezinárodním agenturám, jako jsou agentury Spojených národů zabývající se bojem proti nelegálním drogám, nebudou nikdy přímo nebo nepřímo použity k podpoře bezpečnostních orgánů zemí, jež závažně a systematicky porušují lidská práva či které ukládají za případy spojené s drogami trest smrti; žádá rovněž přípravu dokumentu, který by u příležitosti příštího zasedání Komise OSN pro omamné a psychotropní látky komplexním a podrobným způsobem uváděl nejvhodnější postupy uplatňované všemi členskými státy Evropské unie v oblasti lidských práv a protidrogové politiky;

143. znovu opakuje důležitost vnitřní politiky Evropské unie propagující dodržování mezinárodních právních předpisů týkajících se lidských práv a potřebu toho, aby členské státy vydávaly zákony v souladu s povinnostmi vyplývajícími z Ženevských úmluv a jejich dodatkových protokolů, čili úmluvy proti mučení a úmluvy proti genocidě a Římského statutu Mezinárodního trestního soudu; vítá pokrok, který byl učiněn při uplatňování všeobecné soudní pravomoci v některých členských státech; ve

snaze o větší koherenci vnitřních a zahraničních politik vybízí Radu, Komisi a členské státy, aby začlenily boj proti beztrestnosti za vážné mezinárodní zločiny do vytváření Evropské unie jako společného prostoru svobody, bezpečnosti a spravedlnosti;

144. znovu opakuje své znepokojení nad omezeními obsahu internetu, ať už jde o šíření či příjem informací, která ukládají vlády a jež nejsou plně v souladu se zaručením svobody projevu; v tomto ohledu žádá Radu a Komisi, aby vypracovaly pravidla Společenství pro obchod se třetími zeměmi týkající se zboží, včetně softwaru, hardwaru a dalších podobných položek, určeného výhradně k provádění obecného dohledu a omezování přístupu k internetu způsobem neslučitelným se svobodou projevu, a dovozu a vývozu takového zboží, s výjimkou výrobků výlučně určených k ochraně dětí; domnívá se, že totéž by mělo platit i pro technologii dohledu a vojenskou technologii určenou pro země, které systematicky porušují lidská práva. vyzývá rovněž k nalezení konkrétních řešení, která zabrání evropským podnikům v tom, aby poskytovaly osobní údaje zemím, které by je mohly využít k porušení těchto práv, zejména svobody projevu;

Účinnost zásahů Evropského parlamentu v oblasti lidských práv

145. žádá Radu, aby se účastnila diskusí o naléhavých usneseních, a vyzývá k tomu, aby podvýboru pro lidská práva byla přidělena konstruktivnější úloha při vytváření jednotných a transparentních kritérií pro výběr bezodkladných témat;

146. doporučuje, aby usnesení a další důležité dokumenty týkající se otázky lidských práv byly přeloženy do jazyka používaného v cílové oblasti, zejména do těch jazyků, jejichž užívání není uznáno státními úřady, které mají na svědomí porušování lidských práv;

147. vyjadřuje hluboké politování nad tím, že barmské a kubánské úřady zamítly žádost Parlamentu o povolení vyslat delegaci, která měla navštívit bývalé laureáty Sacharovovy ceny; domnívá se, že Parlament by měl umožnit vytvoření sítě laureátů Sacharovovy ceny, kteří by se pravidelně scházeli na jeho půdě;

148. připomíná parlamentním delegacím, že by do programu svých návštěv třetích zemí měly soustavně zahrnovat meziparlamentní diskusi týkající se situace v oblasti lidských práv;

149. uznává práci svého dočasného výboru pro domnělé využívání evropských zemí ze strany CIA pro převoz a nezákonné zadržování vězňů a zprávu tohoto výboru, ze které vychází usnesení přijaté v tomto ohledu Parlamentem dne 14. února 2007[1]; žádá Evropskou unii a členské státy, aby se společně na všech úrovních snažily odhalit praktiky mimořádného vydávání osob, a to jak nyní, tak i v budoucnu; v této souvislosti žádá komisaře Frattiniho, aby podal Parlamentu zprávu o odpovědích na jeho dopis polské a rumunské vládě ze dne 23. července 2007, požadující podrobné informace o výsledku šetření, které proběhlo v obou zemích, a o výsledcích dotazníku zaslaného všem členským státům EU ve věci jejich příslušných právních předpisů proti terorismu, jak bylo oznámeno v plénu v září 2007;

°

[1] Úř. věst. C 287 E, 29.11.2007, s. 309

° °

150. pověřuje svého předsedu, aby toto usnesení předal Radě, Komisi, vládám a parlamentům členských států a kandidátských zemí, Organizaci spojených národů, Radě Evropy, Organizaci pro bezpečnost a spolupráci v Evropě a vládám zemí uvedených v tomto usnesení.

PŘÍLOHA I

A) INDIVIDUAL CASES RAISED BY THE EUROPEAN PARLIAMENT BETWEEN JANUARY AND DECEMBER 2007

THE SAKHAROV PRIZE 2007

The Winner of the SAKHAROV PRIZE 2007:	Salih Mahmoud OSMAN

SHORTLISTED NOMINEES	**BACKGROUND**
Mrs Zeng JINYAN Mr Hu JIA	**Chinese human rights defenders. He is an AIDS and environmental activist. She is a cyber-dissident reporting daily on her blog examples of human rights abuses in China. He has been under house arrest and is currently detained. A letter of concern was sent.**
Salih Mahmoud OSMAN	**Human rights attorney working with the Sudan Organization against torture, providing free legal representation for many victims of Sudan's civil war and human rights abuses.**
Anna POLITKOVSKAYA	**Russian journalist and human rights activist known for her opposition to the Chechen conflict.** **She was shot dead on 7 October 2006.**

COUNTRY	NAME	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
ANGOLA	**Sarah Wykes**	She is an activist of Global Witness. She held an important presentation in the hearing of the ACP-EU JPA Political Affairs Committee on 14 September 2006. On 18 February 2007, while conducting research, Dr Wykes was arrested in Angola and charged with espionage. She has been released on bail.	A letter of concern was sent on 14 May 2007.
BANGLADESH	**Sigma Huda**	The renowned Bangladeshi lawyer, human rights activist and UN Special Rapporteur on Trafficking in Persons was convicted in July 2007 and sentenced to 3 years in prison on charges of bribery and corruption.	In its resolution adopted on 6 September 2007, the European Parliament raised concerns about the conditions under which she was imprisoned and urged the Bangladeshi authorities to provide Ms Huda with all the necessary medical treatment and help required by her health condition and to respect her rights to receive visits from her family and friends in prison. On 17 July 2007, UN Secretary-General Ban-Ki Moon called on the Bangladeshi authorities to fully respect Ms Huda's fundamental rights.
	Sheikh Hasina, Khaleda Zia, Moudud Ahmed	Three former Prime ministers detained or charged (among over 160 political leaders and with more then 100000 civilians) due to repressive measures (including a ban on all political activity) introduced by the military-backed Caretaker Government to end corruption. On 27 August 2007 the Supreme Court overturned a High Court sentence for the release on bail of the former Prime Minister and Awami League president Sheikh Hasina, who has been imprisoned since 16 July 2007. The former Prime Minister Khaleda Zia and her son were	In its resolution adopted on 6 September 2007, the European Parliament raised concerns about the arrest and justification for ongoing detention of Awami League president Sheikh Hasina, arrested on 16 July 2007 and charged with extortion, and of Bangladesh Nationalist Party president Khaleda Zia, charged with corruption. The Parliament called on the Bangladeshi authorities to conduct the trial in a transparent way and according to the rule of law and, more particularly, called on the government to base its anti-

		arrested on 3 September 2007 in Dhaka on allegations of corruption.	corruption campaign solely on facts relevant in the context of criminal proceedings concerning corruption.
	Anwar Hossain, **Harun Ur Rashid,** **Saidur Rahman Khan,** **Abdus Sobhan**	Members of the teachers' association Shikkhok Samity who have been arrested subsequent to the students' and teachers' unrest which erupted in August 2007 at Dhaka university.	In its resolution adopted on 6 September 2007, the European Parliament called for their immediate release.
BURMA **(MYANMAR)**	**Aung San Suu Kyi**	The National League for Democracy (NLD) leader, Nobel Peace Prize Laureate and Sakharov Prize winner has spent 11 of the last 17 years under house arrest.	In its resolutions adopted on 21 June, 6 September and 27 September 2007, the European Parliament called for the immediate release and full freedom of movement and expression of Aung San Suu Kyi. In its resolution adopted on 27 September 2007, the European Parliament: - demanded the immediate and unconditional release of all those who have been arrested since the protests began on 19 August 2007, - utterly condemned the brutal response by the Burmese authorities to the peaceful demonstrations began on 19 August 2007 and expresses its horror at the killing of peaceful protestors, - reiterated its calls for the cessation of the current illegitimate constitutional process, and its replacement by a fully representative National Convention including the National League for Democracy and other political parties and groups. In its resolution adopted on 21 June 2007, the European Parliament insisted on the immediate release of U Win Tin and all political prisoners – estimated to number over 1200 – held by the SPDC.
	Min Ko Naing, **Ko Ko Gyi**	Leaders of the 88 Generation Students, Min Ko Naing, has already spent 16 years in prison, and Ko Ko Gyi, 15 years.	
	U Win Tin	A 77-year old journalist detained as a political prisoner for almost two decades now for writing a letter to the UN on the ill-treatment of political prisoners and the poor conditions in which they are held.	
	Burmese Buddhist monks	With ten of thousands of other peaceful demonstrators protested as of 19 August 2007 against the anti-democratic and repressive regime in Burma and many of them were arrested.	

			A special session of the Human Rights Council was held on Myanmar at the initiative of the EU, in October 2007.
	Rawang Nang, **Chinlai Nin Ram,** **Nanghkyi Hkaw Dang,** **Pu Ram**	**The four girls,** aged between 14 and 16 years, were gang-raped by army officers and then arrested.	A letter of concern was sent on 10 April 2007.
CAMBODIA	**Hy Vuthy**	President of the Free Trade Union of Workers in the Kingdom of Cambodia (FTUWKC) at the Suntex garment factory was shot dead on 24 February 2007.	In its resolution adopted on 15 March 2007, the European Parliament condemned the killing of Hy Vuthy and all other acts of violence against trade unionists and urged the Cambodian authorities to launch an urgent, impartial and effective investigation into the murders of Hu Vuthy, Chea Vichea, Ros Sovannarith and Yim Ry, to make the findings public and to bring the persons responsible to justice. The Parliament called on the authorities to give Born Sammang and Sok Sam Oeum a prompt retrial which complies with international standards.
	Chea Vichea	FTUWKC President, was shot dead on 22 January 2004.	
	Ros Sovannarith	FTUWKC President at the Trinunggal Komara factory; was murdered on 7 May 2004.	
	Born Sammang	They were arrested for the alleged murder of Chea Vichea and later convicted and sentenced to 20 years' imprisonment despite the lack of any credible evidence against them.	
	Sok Sam Oeun		
CHINA	**Yang Maodong**	This writer was imprisoned.	In its resolution adopted on 13 December 2007, the European Parliament called on the Chinese authorities: - to allow an independent body to have access to Gedhun Choekyi Nyima, the Panchen Lama of Tibet, and his parents, as requested by the UN Committee on the Rights of the Child, and - to release the writer Yang Maodong and the other 50 cyber-dissidents and web users imprisoned in China.
	Gedhun Choekyi Nyima	Panchen Lama of Tibet.	
	Ismail Semed	Uyghur political prisoner and activist in support of Uyghurs'	A letter of concern was sent on

		human rights was executed on the morning of 8 February 2007 in Urumchi.	27 March 2007.
	Bu Dongwei	He was sentenced to two and a half years of forced labour for being a Falun Gong practitioner.	On 28 February, the European Parliament called for his release.
	Guo Feixiong	Human rights defender, he was arrested on 30 September 2006 with charges of illegal business activity.	A letter of concern was sent on 5 June 2007.
	Zhang Lianying	She was beaten into a coma on 20 March 2007. She has been detained at the Beijing Women´s Labor Camp since 14 June 2005 simply because she is an adherent of the Falun Gong. Her recent beating is very likely to be linked to the fact that her husband, Mr Niu Jinping, met Mr Edward McMillan-Scott, Vice-President of the European Parliament, in China during his visit in May 2006 in order to brief him on the plight of his wife and other Falun Gong practitioners held and often tortured in prisons.	In two letters of concern of 21 May 2007 the President of the European Parliament urged the Commission and the Council to raise these individual cases in all discussions with the Chinese authorities and in particular at the forthcoming round of the EU Human Rights Dialogue with China in Berlin on 14-15 May 2007.
	Cao Dong	Another Falun Gong practitione. He also met Vice-President McMillan-Scott in May 2006. Following the meeting, he was abducted by the Chinese police and his location remained unknown for several months. On 8 February 2007 he was sentenced to five years of imprisonment.	
	Yoo Sang-Joon	North Korean refugee residing in China and facing trial in Inner Mongolia. There were fears that, after his trial, he may have been deported to North Korea where he was likely to face execution.	A letter of concern was sent to the Chinese authorities on 26 November 2007.
	Chen Tao	Farmer in Sichuan province, executed in mid-2006.	A letter of concern was sent to the Chinese authorities on 23 January 2007.
CONGO-	**Guy Yombo**	He was murdered on 23 January	A letter of concern was sent on

BRAZAVILLE		2007 in a police station of Brazzaville.	10 April 2007.
	Christian Mounzéo, **Brice Mackosso**	Human rights defenders, coordinators of the campaign "Publiez Ce Que Vous Payez" condemned to one year of prison.	A letter of concern was sent on 10 April 2007.
CÔTE D'IVOIRE	**Guy-André Kieffer**	French Canadian journalist. He was kidnapped on 16 April 2004 in Cote d'Ivoire.	A letter of concern was sent on 1 June 2007.
CUBA	**Damas de Blanco**	2005 Sakharov Prize laureates.	In its resolution adopted on 21 June 2007, the European Parliament urged the Cuban authorities immediately to allow the Damas de Blanco to leave the island so that they can accept the Parliament's invitation in order to receive the Sakharov Prize in person.
	Oswaldo Payá Sardiñas	2002 Sakharov Prize laureate.	In its resolution adopted on 21 June 2007, the European Parliament renewed its invitation and demanded that the Cuban authorities permit him to travel to Europe so that he could address the European institutions.
EGYPT	**Wasfi Sadek Ishaq,** **Karam Klieb Endarawis**	Two young Copts murdered on 3 October 2007.	In its resolution adopted on 15 November 2007 on Christian communities, the European Parliament expressed concerns about these murders.
	Karim Amer	Abd al-Karim Nabil Suleiman, better known by his pen name Karim Amer, who was condemned to nine years in prison due to the fact that he had posted articles criticizing Islam.	A letter of concern was sent on 15 February 2007.
	Ayman Nour	According to information received, he was mistreated by the police.	A letter of concern was sent on 22 May 2007 and on 05 July 2007.
	Mohammed Ahmed Hegazy	His freedom of religion was not respected, and his right to life and security of person was threatened, as well as that of his wife.	A letter of concern was sent on 10 September 2007.

	Association for Human Rights Legal Aid	This NGO was dissolved by a decree of the Governor of Cairo in September 2007.	A letter of concern was sent on 20 December 2007.
ETHIOPIA	**Hailu Shawel,** **Professor Mesfin Woldemariam,** **Dr Yacob Hailemariam,** **Dr Berhanu Nega,** **Ms Birtukan Mideksa**	On 11 June 2007, among 38 senior opposition figures, the following human rights defenders were found guilty of charges related to mass protests following disputed elections two years ago: Hailu Shawel, President of the Coalition for Unity and Democracy, Professor Mesfin Woldemariam, former Chair of the Ethiopian Human Rights Council, Dr Yacob Hailemariam, UN Special Envoy and former Prosecutor of the International Criminal Tribunal for Rwanda, Dr Berhanu Nega, Mayor-elect of Addis Ababa, and Ms Birtukan Mideksa, former judge. All of them were declared "prisoners of conscience" by Amnesty International.	In its resolution adopted on 21 June 2007, the European Parliament: - deplored this decision and condemned the fact that this occurred without defence proceedings in a judicial process that did not respect international standards, - urged the Ethiopian Government to promptly investigate the incidents involving students in Dembi Dollo and Ghimbi and to hold those responsible accountable (in January 2007 police forces allegedly beat and severely injured students in the towns of Dembi Dollo and Ghimbi, causing the death of three of them, and detained between 30 and 50 students), - condemned the arrests of independent journalists and asks the Ethiopian Government to guarantee freedom of the press.
	Etenesh Yiman	This wife of an opposition candidate, was shot down outside her house in front of her children	
	Serkalem Fasil	This journalist was six months pregnant when she was arrested. She was denied adequate medical care.	In its resolution adopted on 21 June 2007, the European Parliament welcomed the release of 28 defendants on 10 April 2007, including seven journalists, one of whom was Serkalem Fasil.
GEORGIA	**Sozar Subari**	Georgian police troops used excessive force while trying to disperse anti-government demonstrations, among them Georgian Public Defender Mr Sozar Subari, on 7 November 2007 in Tbilisi and on 8 November 2007 in Batumi.	A letter of concern was sent on 4 November 2007.
GUATEMALA	**Eduardo José**	Three Members of the Central	In its resolution adopted on 15

	D'Aubuisson Munguía, **William Rizziery Pichinte Chávez,** **José Ramón González Rivas,** **Gerardo Napoleón Ramírez**	American Parliament, the Salvadoreans Eduardo José D'Aubuisson Munguía, William Rizziery Pichinte Chávez and José Ramón González Rivas, as well as their driver, Gerardo Napoleón Ramírez, were brutally murdered as they were driving towards the PARLACEN plenary meeting. Their charred and abandoned corpses were found near Guatemala City.	March 2007, the European Parliament expressed its total repudiation of all the murders concerned and expected the Guatemalan government to guarantee full independence, liberty and security to the Guatemalan judicial authorities in their investigation of these crimes.
	Pedro Zamora	Trade unionist in Puerto Quetzal killed in 2007.	
INDIA	**Taslima Nasreen**	Ms Nasreen, Sakharov Prize 1994, was threatened to death for publishing a novel "the shame" harshly contested by Islamic fundamentalists. She had to leave the Indian state of western Bengal where she used to live. In 2008, her visa for India was extended. She remains under threat.	A letter of concern was sent on 29 November 2007 and again on 04 February 2008.
IRAQ	**Father Pius Afas,** **Father Mazen Ishoa**	Two Catholic priests kidnapped on 14 October 2007.	In its resolution adopted on 15 November 2007 on Christian communities, the European Parliament raised concerns at the recent violent events in Iraq.
	Zuhair Youssef Astavo Kermles, **Luay Solomon Numan**	Two Assyrian Christian members of the organisation National Union of Bet-Nahrin assassinated on 28 June 2007.	
	P. Ragheed Ganni	On 3 June 2007, this Chaldean priest and three deacons who were his assistants were murdered.	
	Samar Sa'ad 'Abdullah, **Wassan Talib,** **Zeynab Fadhil,** **Liqa' Qamar**	Iraqi young women sentenced to death penalty.	A letter was sent to appeal for a pardon or commutation of sentences on 23 February 2007.
IRAN	**Jafar Kiani**	On 5 July 2007, he was executed by stoning in the village of Aghche-kand (Qazvin Province).	In its resolution adopted on 25 October 2007, the European

	Sian Paymard, **Adnan Hassanpour,** **Abdolvahed "Hiva" Botimar,** **Mr Behnam Zare,** **Mr Ali Mahin Torabi**	Death sentence imposed on Sian Paymard, Adnan Hassanpour, Abdolvahed "Hiva" Botimar, Ali Mahin Torabi and imminent execution of Mr Behnam Zare. These journalists – Adnan Hassanpour and Abdolvahed Botimar – have been sentenced to death.	Parliament: - strongly condemned the execution by stoning of Mr Jafar Kiani, called on the Iranian authorities to implement their declared moratorium on stoning and demanded that the Islamic Penal Code of Iran be reformed in order to abolish stoning, - called on the Iranian authorities to unconditionally release all prisoners of conscience, notably the journalists Emaddedin Baghi, Ako Kurdnasab, Ejlal Ghavami, Mohammad Sadegh Kaboudvand, Said Matinpour, Adnan Hassanpour, Abdolvahed Botimar, Kaveh Javanmard and Mohammad Hassan Fallahieh, the unionists Mansour Osanlou, Ebrahim Madadi and Mahmoud Salehi, and the students Ehsan Mansouri, Majid Tavakoli and Ahmad Ghassaban, - condemned the arrest and imprisonment of human rights defender Dr Sohrab Razzaghi on 24 October 2007 and called for his immediate and unconditional release, - proposed to restart the EU-Iran Human Rights Dialogue, which has been interrupted since June 2004. The Presidency on behalf of the EU made two declarations on 25 May 2007 and 3 August 2007 concerning the death sentence imposed on Sian Paymard, Adnan Hassanpour, Abdolvahed "Hiva" Botimar, Mr Ali Mahin Torabi and the imminent execution of Mr Behnam Zare.
	Mansour Osanlou, **Ebrahim Madadi,** **Mahmoud Salehi**	Arrests of renowned trade union leaders due to the increase of the repression of the trade union movement: Mansour Osanlou, president of the Syndicate of Workers of Tehran and Suburbs Bus Company (SWTBC), and his deputy, Ebrahim Madadi, as well as Mahmoud Salehi, former President of the Bakery Workers' Union.	
	Emaddedin Baghi, **Ako Kurdnasab,** **Ejlal Ghavami,** **Mohammad Sadegh Kaboudvand,** **Said Matinpour Adnan Hassanpour,** **Abdolvahed Botimar,** **Kaveh Javanmard Mohammad Hassan Fallahieh**	Journalists and prisoners of conscience.	
	Ehsan Mansouri, **Majid Tavakoli,** **Ahmad Ghassaban**	Students and prisoners of conscience.	
	Dr Sohrab Razzaghi	Human rights defender arrested and imprisoned on 24 October	

		2007.	
	Rasool Ali Mezrea	Iranian asylum-seekers who have been sent back to Iran by third countries run severe risks of persecution, as shown by the recent case of Rasool Ali Mezrea, a member of the Al Ahwaz Liberation Organisation, who is threatened with execution after having been forcibly returned from Syria, despite his status as a recognised UNHCR refugee.	
	Mohammad Hassan Talebi, **Mohammad Hossein Jaafari,** **Vahid Shokoohi Nia**	Iranian asylum seekers persecuted on the basis of their sexual orientation and threatened to be expelled from Greece.	In its resolution adopted on 25 October 2007, the European Parliament called on the EU Member States to refrain from expulsions of Iranian asylum-seekers, including those persecuted on the basis of their sexual orientation, and called on Greece not to return Mohammad Hassan Talebi, Mohammad Hossein Jaafari and Vahid Shokoohi Nia to Iran.
	Majed Albughbish, **Raisan Sawari,** **Ghassem Salamat,** **Mohammad Jaab Pour,** **Abdulamir Farjallah Jaab,** **Alireza Asakreh,** **Khalaf Derhab Khudayrawi,** **Alireza Asakreh,** **Malek Banitamim,** **Ali Matouri Zadeh**	On 14 February 2007, the Iranian authorities executed three men in the Southern province of Khuzistan: Majed Albughbish, Raisan Sawari, and Ghassem Salamat. Mohammad Jaab Pour, Abdulamir Farjallah Jaab, Alireza Asakreh and Khalaf Derhab Khudayrawi were executed on 24 January 2007 and Alireza Asakreh, Malek Banitamim and Ali Matouri Zadeh were executed on 19 December 2006.	On 7 March 2007, the European parliament strongly condemned these acts.
KYRGYZ REPUBLIC	**Ramazan Dyryldaev**	The Office of the Kyrgyz Committee for Human Rights (KCHR) was burnt out while its Chairman was attacked on 12	A letter of concern was sent on 2 October 2007

		and 13 September.	
	Alisher Saipov	Kyrgyz journalist of Uzbek origin. He was shot to death on 24 October 2007 in the Kyrgyz city of Osh.	A letter of concern was sent on 31 October 2007.
LEBANON	**Rafik Hariri**	Former Lebanese Prime Minister assassinated.	In its resolution adopted on 12 July 2007, the European Parliament welcomed the UN Security Council resolution setting up the international tribunal to try those responsible for the assassination of Rafik Hariri.
LIBYA	**Kristiana Vulcheva,** **Nasya Nenova,** **Valentina Siropulo,** **Valya Chervenyashka,** **Snezhana Dimitrova,** **Ashraf al-Haiui**	Five Bulgarian nurses and a Palestinian doctor sentenced to death by the Libyan Criminal Court of 19 December 2006 who spent eight years in prison. They were released in July 2007 and received in plenary in the EP (Strasbourg) on November 2007.	In its resolution adopted on 18 January 2007, the European Parliament condemned the verdict of the Libyan Criminal Court.
MEXICO	**Hester Van Nierop,** **Brenda Susana Margaret Searle**	Two Dutch citizens victims of "feminicide" in 1998 and 2001.	In its resolution adopted on 11 October 2007, the European Parliament stated that the convicted perpetrators were sentenced to 33 and 39 years imprisonment respectively on 26 February 2007. The sentence is the subject of a pending appeal.
MOROCCO	**El Ghalia Djimi**	A human rights defender and the Vice-President of the ASVDH (Association Sahraouie des Victimes des Violations Graves des Droits Humains Commises par l`Etat Marocain). She was limited in her right to free movement and freedom of expression.	Ms. Djimi was invited to the European Parliament in April 2007. A letter of concern was sent on 13 November 2007.
	Brahim Sabbar, **Ahmed Sbai,** **Mohamed Tahlil**	These members of the ASVDH (Association Sahraouie des Victimes des Violations Graves des Droits Humains Commises par l`Etat Marocain) were	A letter of concern was sent on 13 November 2007.

		imprisoned.	
OCCUPIED PALESTINIAN TERRITORIES	**Alan Johnston**	BBC journalist who was abducted at gunpoint on 12 March 2007 while returning home in Gaza City.	In its resolution adopted on 26 April 2007, the European Parliament called for Mr Johnston to be immediately and unconditionally released unharmed and returned to safety. In its resolution adopted on 12 July 2007 on the Middle East, the European Parliament welcomed the release of the BBC journalist.
	Gilad Shalit	Israeli corporal imprisoned.	In its resolution adopted on 12 July 2007, the European Parliament stressed that a series of confidence-building measures should be taken by both Israelis and Palestinians including the immediate release of all imprisoned Palestinian former ministers, legislators and mayors and the Israeli caporal Gilad Shalit.
	Eldad Regev **Ehud Goldwasser**	Two abducted Israeli soldiers.	In its resolution adopted on 12 July 2007, the European Parliament called for a sign of life from these two soldiers to be given by their kidnappers and called for their immediate release.
	Rami Khader Ayyad	Owner of a Christian library murdered on 7 October 2007.	In its resolution adopted on 15 November 2007 on Christian communities, the European Parliament deplored this murder.
PAKISTAN	**Benazir Bhutto**	Leader of the Pakistan Peoples Party (PPP), assassinated on 27 December 2007.	In its resolution adopted on 15 November 2007, the European Parliament: - raised concerns about the arrest of more than 3 000 citizens, including leaders of political parties, lawyers, journalists, human rights activists and representatives of civil society. The Parliament demanded that the house arrest
	Asma Jahangir	Chair of the independent Human Rights Commission and UN special rapporteur on freedom of religion or belief, was placed under house arrest. (According to information received, she is no longer under house arrest.)	

	Hina Jilani	UN Special Representative of the Secretary General on Human Rights Defenders. A detention order was issued against her. (According to information received, this detention order has been dropped in the meantime.)	of Benazir Bhutto, leader of the PPP, of Asma Jahangir, Chair of the independent Human Rights Commission and UN special rapporteur on freedom of religion or belief, and of I.A. Rehman, the founder of that organisation, be put to an immediate end. The Parliament was alarmed that a detention order remained in place against Hina Jilani, the UN Special Representative of the Secretary General on Human Rights Defenders. - demanded that judicial independence be restored by reinstating the judiciary, demanded the immediate release of all representatives of the ban associations who have been arrested after peaceful street protests and denounced in particular the unlawful house arrest of Chief Justice Chaudhry (already raised in its resolution of 12 July 2007) and the imprisonment of Aitzaz Ahsan, President of the Supreme Court Bar Association.
	I.A. Rehman	Founder of the independent human rights commission was placed under house arrest.	
	Iftikhar Mohammad Chaudhry	Chief of Justice. He was placed under house arrest.	
	Aitzaz Ahsan	President of the Supreme Court Bar Association. He was imprisoned.	
	Arif Khan	Protestant Bishop. He was assassinated with his wife on 29 August 2007.	In its resolution adopted on 15 November 2007 on Christian communities, the European Parliament raised concerns at the recent violent events in Pakistan.
PHILIPPINES	**Giancarlo Bossi**	This Catholic priest was kidnapped.	In its resolution adopted on 15 November 2007 on Christian communities, the European Parliament deplored this kidnapping.
	Ms Siche Bustamante-Gandinao	A dedicated human rights activist who was killed just days after testifying to the UN Special Rapporteur on extrajudicial, summary or arbitrary executions.	In its resolution adopted on 26 April 2007, the European Parliament condemned in the strongest terms this murder and raised concerns about the lack of any police investigation concerning this important case.
RUSSIA	**Galina Kozlova**	Member of the board of the Mari national organisation Mari	In its resolution adopted on 15 March 2007, the European

		Ušem, editor of the literary magazine Ontšõko and wife of Vladimir Kozlov, chair of the Mari Council. She was brutally attacked on 25 January and suffered head injuries resulting in concussion and severe headaches, dizziness and eyesight problems.	Parliament: - strongly condemned the attack on Galina Kozlova, which has so far not led to any convictions or even arrests, and the continuing harassment of, and assaults on, activists, leading cultural figures and independent journalists in Mari El, - called on the federal and local authorities to bring the perpetrators of these acts to justice and ensure respect for freedom of expression, - called on the Commission to raise the issue of Finno-Ugric minorities in Russia, and concerns regarding the situation in Mari El, during the regular EU-Russia human rights dialogue and at the forthcoming EU-Russia Summit.
	Mikhail Khodorkovsky	The Swiss Federal Tribunal decided on 13 August 2007 that his prosecution and that of Mr **Yukos by the Russian authorities was illegal and politically motivated.**	In its resolutions adopted on 10 May and 14 November 2007, the European Parliament, expressed concerns over democracy and human rights in Russia, over the independence of the judiciary, as exemplified by the Yukos case, over increased control of the media, over the inability of the Russian police and judicial authorities to find those responsible for murders of journalists and over repressive measures taken against the opposition.
	Gari Kimovič Kasparov, **Maria Gaidar,** **Stephan Stuchlik**	Following a march on 14 April 2007, leaders of the United Front Civic Front, former world chess champion Gari Kimovič Kasparov and Maria Gaidar, the daughter of Russia's first post-Soviet reformist prime minister were detained. Many journalists, including ARD (German Television) correspondent Stephan Stuchlik, who tried to capture the events and disseminate them to the West, were also beaten and arrested.	In its resolution adopted on 26 April 2007, the European Parliament: - strongly condemned the use of excessive force by the Russian anti-riot police during last weekend's peaceful demonstrations in Moscow and St Petersburg, - called on the Russian authorities to comply with their international obligations and to respect freedom of expression

		On 15 April 2007 another protest, albeit far smaller, organised by the same grouping, was broken up in a similar way in St Petersburg. Gari Kimovič Kasparov was detained before the protest began. Some demonstrators were arrested whilst en route to the event.	and freedom of assembly, - called on the Council of Europe to investigate the human rights violations that took place at these peaceful demonstrations. Gari Kimovič Kasparov was received in plenary at the European Parliament in May 2007.
RWANDA	**Idesbald Byabuze Katabaruka**	Professor and human rights defender. He was detained in a prison in Kigali.	A letter of concern was sent on 10 April 2007.
SAUDI ARABIA	**A 19-year-old woman, known as 'the Qatif '**	She was sentenced to 90 lashes following an incident in which she was alone in a car talking with a man who was not a close relative when she was attacked and gang-raped. The General Court of Qatif (Saudi Arabia) reviewed the sentence in November 2007 and condemned her to six months in prison and 200 lashes.	In its resolution adopted on 13 December 2007, the European Parliament: - deplored the decision taken by the General Court of Qatif to punish the rape victim, - called on the Saudi Arabian authorities to quash the sentence and drop all charges against the victim of the rape, - insisted that the Saudi Arabian Government take further steps aimed at lifting restrictions on women's rights.
	Abdul Rahman Al-Lahem	The Qatif girl's lawyer. He was banned from the courtroom and from any future representation of his client after attempts to take legal action against the Ministry of Justice for failing to provide him with a copy of the verdict concerning his client so that he could prepare an appeal. He faced a disciplinary hearing at the Ministry of Justice, where sanctions can include suspension for three years and disbarment.	
	Fatima and Mansour Al-Timani	Mr Al-Lahem also defended the case of this couple, parents of two children, who were forcibly divorced in July 2007 on the request of the wife's brother, based on the argument that Fatima's tribal lineage was superior to that of her husband. Both were incarcerated for prolonged periods (months), together with their children for refusing to accept the divorce. Since then Fatima has been	

		obliged to live in a shelter because she refuses to return to her family.	
	Rizana Nafeek	A Sri Lankan domestic worker who was sentenced to capital punishment in June 2007 for the death of an infant in her custody when she was only 17 years old.	
	Siti Tarwiyah Slamet, **Susmiyati Abdul Fulan**	Indonesian domestic workers who were beaten to death by their employing family in August 2007 while two others were critically wounded.	
	Ahmadiyya Muslim Jamaat	He is suffering discrimination for his religious beliefs.	A letter requesting more information was sent on 23 January 2007.
SOMALIA	**Isse Abdi Isse**	Human rights defender. He was shot dead on 14 March 2007 in a hotel in Mogadishu.	A letter of concern was sent on 9 May 2007
SUDAN	**Sadia Idriss Fadul**	A criminal court in the Managil province, Gazira state, central Sudan, headed by Judge Hatim Abdurrahman Mohamed Hasan, sentenced **Sadia Idriss Fadul** (a 22-year-old female from the Fur ethnic group, Darfur) and **Amouna Abdallah Daldoum** (a 23-year-old female of the Tama ethnic group, Darfur) on 13 February 2007 and 6 March 2007 respectively to death by stoning for having committed adultery. According to a letter sent by the Embassy of the Republic of the Sudan in Brussels, the death sentences were quashed.	In its resolution adopted on 24 May 2007, the European Parliament: - welcomed the quashing of the death sentences – if indeed they are confirmed by the court itself – and calls on the Sudanese Government to guarantee the physical and psychological integrity of Sadia Idriss Fadul and Amouna Abdallah Daldoum, - called on the Sudanese Government to repeal the death sentences against, and guarantee the physical and psychological integrity of, Abdelrhman Zakaria Mohamed and Ahmed Abdullah Suleiman.
	Amouna Abdallah Daldoum		
	Abdelrhman Zakaria Mohamed	On 3 May 2007 the criminal court of Nyala in south Darfur sentenced them, both males aged 16, to death for hanging on murder, causing injury intentionally and robbery.	
	Ahmed Abdullah Suleiman		
	Michel Kilo	Michel Kilo, a militant pro-democracy writer who was	In its resolution adopted on 24 May 2007, the European

SYRIA	**Mahmoud Issa**	arrested on 14 May 2006, mainly because of his position on the Beirut-Damascus Declaration and sentenced with Mahamoud Issa on 13 May 2007 to a three-year prison term.	Parliament: - expressed its concern at the restrictions imposed on, and the charges made against, Mahmoud Issa, Fayek El Mir, Aref Dalila, Kamal al-Labwani, Anwar Al Bunni, Michel Kilo, Suleiman Al-Shamar and Khalil Hussein for exercising their democratic rights and engaging in peaceful activities, - urged the relevant Syrian bodies to reverse the abovementioned judgments, drop the charges still pending in the Military Court of Damascus and release all the above-mentioned prisoners of conscience and political prisoners.
	Suleiman Al-Shamar and Khalil Hussein	Suleiman Al-Shamar, leading member of the Democratic National Community, and Khalil Hussein, President of the Public Relations Office at the Kurd Future Trend, were sentenced to ten years" imprisonment for "weakening the national ethic" and "conspiring with a foreign country".	
	Fayek El Mir and Aref Dalila	These members of various human rights organisations in Syria have been detained in solitary confinement for six years now.	
	Kamal al-Labwani	Syrian security forces arrested this physician and co-founder of the Democratic Liberal Gathering, on 8 November 2005 upon his return from a trip to Europe, the United States and Egypt. He was sentenced to 12 years' imprisonment with hard labour on politically motivated charges.	
	Anwar Al Bunni	A founding member of the Syrian Human Rights Organisation and a lawyer specialising in human rights issues, who was arrested on the streets of Damascus in 2006 when he was on the verge of taking up a post as the director of a human rights centre financed by the European Union. He was sentenced to five years' imprisonment for "spreading false information harmful to the state".	A letter of concern was sent on 15 February 2007.
MOLDOVA (TRANSNISTRIA)	**Tudor Popa** **Andrei Ivantoc**	They were subjected to degrading treatment and prohibited from returning to their homes.	In its resolution adopted on 12 July 2007, the European Parliament: - welcomed the release of Andrei Ivanţoc and Tudor

			Popa, but deplored the fact that their release by the separatist regime of Tiraspol was declared as resulting from the expiry of their term of imprisonment, and not due to the implementation of the decision of the ECHR, - condemned the fact that Andrei Ivanţoc was subjected to violence and attacks on his human dignity upon his release, as film footage taken by witnesses to his release testifies.
	Members of the Llascu Group	They were arrested and detained on charges of terrorism. This represented an illegal act of the Transnistrian separatist regime and did not meet international standards.	In its resolution adopted on 12 July 2007, the European Parliament strongly deplored the lack of respect for human rights and human dignity in Transnistria, as reflected by the trial and detention of the Ilaşcu Group, and called for the immediate and full implementation of the judgment of the ECHR of 8 July 2004 in the case of Ilaşcu.
	Valentin Besleag	A mayoral candidate in legitimate local elections in Corjova arrested on 2 June 2007.	In its resolution adopted on 12 July 2007, the European Parliament demanded the cessation of deprivation of freedom of persons for political activity; in this respect condemned the arrest on 2 June 2007 and subsequent treatment of Valentin Besleag.
TUNISIA	**Maître Mohamed Abbou**	A lawyer and human rights defender. He was detained for publishing articles critical towards the Tunisian government.	A letter of concern was sent on 15 February 2007.
	Ousama Abbadi, **Mohammed Amine Jaziri,** **Ramzi el Aifi,,** **Oualid Layouni,** **Mahdi Ben Elhaj,**	They were tortured to stop them from continuing their hunger strike while in detention.	Two letters of concern were sent on 25 February 2007 to the Tunisian authorities.

	Ziad Fakraoui		
	Omar Mestiri	A journalist for the on-line Newspaper *Kalima*. He was wrongly accused of defamation. This also led to the authorities closing the on-line Newspaper.	A letter of concern was sent on 26 July 2007 to the Tunisian authorities.
	Maître Raouf Ayadi	A renowned human rights defender. He was assaulted by the Police as he prepared to represent a group of young people indicted on terrorism charges before the tribunal of first instance of Tunis.	A letter of concern was sent on 26 July 2007 to the Tunisian authorities.
TURKEY	**Andrea Santoro**	Father Andrea Santoro was a Catholic priest who was murdered in the Santa Maria Church in Trabzon, Turkey, where he served as a member of the Catholic church's Fidei donum missionary program.	In its resolution adopted on 24 October 2007, the European Parliament: - strongly condemned the murders of Hrant Dink, of the Christian priest Andrea Santoro, and of three Christians in Malatya, - deplored the fact that a number of people are still being prosecuted under Article 301 of the Penal Code, - strongly condemned the recent conviction of Saris Seropyan and Arat Dink under this article and urged the government and the newly elected parliament to make sure that all provisions of the Penal Code allowing for arbitrary restrictions on the expression of non-violent opinions are removed and that freedom of expression and freedom of the press are guaranteed.
	Hrant Dink	A Turkish-Armenian editor, journalist and columnist. As the editor-in-chief of the bilingual Turkish-Armenian newspaper Agos (Ակօս), he was a prominent member of the Armenian minority in Turkey. He was assassinated in Istanbul in January 2007.	
	Saris Seropyan **Arat Dink**	The Turkish-Armenian journalists Saris Seropyan and Arat Dink (son of assassinated Turkish-Armenian journalist Hrant Dink) were given a one year suspended sentence for violation of article 301 of the Turkish Penal Code: 'insulting *Turkishness*'.	
	Tilmann Geske, **Necati Aydin,** **Ugur Yuksel**	Three Christians murdered during the attacks on the Christians publishing house Zirve on 18 April 2007.	In its resolution adopted on 15 November 2007, the European Parliament noted that it was horrified by theses attacks and recalled its resolution of 24 October 2007 on EU-Turkey relations and its strong condemnation of the murders of Hrant Dink and the Catholic priest Andrea Santoro.

UNITED STATES OF AMERICA	**Abu Omar**	This Egyptian cleric had been granted asylum in Italy, was abducted in Milan on 17 February 2003, transferred from Milan to the NATO military base of Avano by car, and then flown, via the NATO military base of Ramstein in Germany, to Egypt, where he was held *incommunicado* and tortured.	In its resolution adopted on 14 February 2007 on the alleged use of European countries by the CIA for the transportation and illegal detention of prisoners, the European Parliament condemned extraordinary renditions.
	Abou Elkassim Britel	This Italian citizen was arrested in Pakistan in March 2002 by the Pakistani police and interrogated by US Pakistani officials, and subsequently rendered to the Moroccan authorities and imprisoned in the detention facility "Temara".	
	Bisher Al-Rawi, **Jamil El-Banna**	Bisher Al-Rawi, an Iraqi citizen, and Jamil El-Banna, a Jordanian citizen, both residents in the United Kingdom, were arrested by Gambian authorities in Gambia in November 2002, turned over to US agents, and flown to Afghanistan and then to Guantanamo where they remain detained in the absence of a trial or any form of judicial assistance.	
	Binyam Mohammed	This Ethiopian citizen and resident in the United Kingdom was held in at least two secret detention facilities, in addition to military prisons.	
	Martin Mubanga	This UK citizen was arrested in Zambia in 2002 and subsequently flown to Guantanamo where he was detained and tortured for four years without trial or any form of judicial assistance and then released without charge.	
	Khaled El-Masri	This German citizen was abducted on 31 December 2003 (in the Former Yugoslav Republic of Macedonia), illegally held in Skopje until January 2004 and transported to Afghanistan where he was held	

		until May 2004 and subjected to degrading and inhuman treatment.	
	Maher Arar	This Canadian Citizen was detained in the US and eventually deported to Syria under the US policy of extraordinary renditions. He claimed that he was subjected to torture while in Syrian detention.	
	Ahmed Agiza, **Mahammed El-Zari**	Egyptian citizens, who were seeking asylum in Sweden, were expelled in December 2001. They were deported to Egypt, outside the rule of law, and were subjected to degrading treatment by US officials.	
	Murat Kurnaz	This Turkish citizen resident in Germany was arrested in Pakistan in November 2001, transferred to the US units across the border in Afghanistan by the Pakistani police on no legal basis and with no judicial assistance, and finally flown to Guantanamo at the end of January 2002, whence he was released on 24 August 2006 without charge, having been tortured in all locations where he had been led.	
	Mohammed Zammar	This German citizen was arrested without formal charge on 8 December 2001 at the Casablanca airport in Morocco and tortured in Morocco and Syria.	
	Abdel-Halim Khafagy	This Egyptian citizen and long-term resident in Germany was probably arrested in Bosnia and Herzegovina in September 2001 on suspicion of being a terrorist and abducted to a prison on a US 'Eagle Base' military base in Tuzla where he was severely mistreated and detained under inhumane conditions.	
	Masaad Omer Behari	This Sudanese citizen and resident in Austria since 1989	

		was abducted at Amman airport on 12 January 2003 on his way back to Vienna from Sudan. He was later illegally secretly detained in a prison close to Amman in the absence of a trial or legal assistance. He was tortured and ill-treated there until 8 April 2003, when he was released without charge.	
	Gamal Menshawi	This Egyptian citizen and resident in Austria was arrested on his way to Mecca at Amman airport in February 2003, and later brought to Egypt where he was secretly detained until 2005 in the absence of a trial or legal assistance.	
	Abdurahman Khadr	He was allegedly transported from Guantanamo to Tuzla in Bosnia and Herzegovina on 6 November 2003.	
	Mustafa Setmariam Nasarwho	This Spanish citizen was abducted in Syria in October 2005 and rendered to US agents.	The European Parliament called on the Spanish authorities to take all necessary steps to allow him to face a fair trial before competent judicial authorities.
	Kenneth Foster	He was sentenced to death without committing or assisting in any murder.	A letter of concern was sent on 27 August 2007.
UZBEKISTAN	**Norboi Kholzhigitov,** **Khayatulla Kholzhigitov,** **Sattor Izraev,** **Khabibulla Akpulatov,** **Nasim Isakov,** **Azam Formonov,** **Alisher Karamatov,** **Yadgar Turlibekov,** **Jamshid**	These human rights defenders are detained in prison or psychiatric hospitals, sometimes subjected to torture and ill-treatment.	Letter of concern were sent on 15 January, on May 15 2007, and on 3 July 2007. In its resolution of 15 November 2007, the European Parliament called upon the Uzbek authorities: - to release these human rights defenders.

	Karimov, **Dilmurod Muhiddinov,** **Mutabar Tadzhibaeva,** **Saidjahon Zainabitdinov,** **Ihtiyor Hamroev,** **The family of Ahmadjan Madmarov,** **Ihtiyor Hamroev**		
	Mihra Rittmann	The Ministry of Justice in Uzbekistan refused to officially recognize this Human Rights Watch Office's Associate.	A letter of concern was sent on 03 July 2007. In its resolution of 15 November 2007, the European Parliament called upon the Uzbek authorities to: - officially recognize the Human Rights Watch office.
	Elena Urlaeva	Chairwoman of the Human Rights Alliance of Uzbekistan. She reportedly suffered continuous harassment and was physically attacked.	A letter of concern was sent on 15 January 2007.
	Umida Niazova	Translator at the office of Human Rights Watch in Tashkent. She was sentenced to seven years of probation.	-An appeal for dropping all charges against her was sent on 15 January 2007 - A further letter of concern was sent on 19 April 2007 calling for the release of Unida Niazova, and 15 May 2007. - Her sentence was commuted to seven years imprisonment.
	Ikhtior Khamroev	University student detained since August 2006. He was subjected to physical attacks and there were concerns surrounding the fairness of his trial.	The Parliamentary Delegation to Uzbekistan wrote a letter to Commissioner Ferrero-Waldner requesting her to bring Ikhtior's case to the attention of the Uzbek authorities.
VIETNAM	**Thich Huyen Quang,** **Thich Quang Do**	The Patriarch of the Unified Buddhist Church of Vietnam, Thich Huyen Quang (87 years old), and his deputy, Thich	In its resolution adopted on 12 July 2007, the European Parliament called for the immediate and unconditional

		Quang Do (79 years old), winner of the 2006 Rafto Prize for human rights work have been imprisoned without trial in their monastery since 1982 for the sole reason of being ardent supporters of religious freedom, human rights and democracy.	release of all individuals imprisoned for the sole reason of having peacefully and legitimately exercised their right to freedom of opinion, freedom of expression, freedom of the press and freedom of religion.
	Nguyen Van Ly, **Nguyen Van Dai,** **Le Thi Cong Nhan**	Vietnam continues to hold trials with no respect for the presumption of innocence, the rights of the defendant or the independence of judges, as shown by the trials of the Catholic priest Nguyen Van Ly (30 March 2007), and of the lawyers Nguyen Van Dai and Le Thi Cong Nhan (11 May 2007).	
	Nguyen Phong, **Nguyen Binh Thanh,** **Tran Quoc Hien,** **Le Nguyen Sang,** **Nguyen Bac Truyen,** **Huynh Nguyen Dao,** **Duong Thi Tron,** **Le Van Soc,** **Nguyen Van Thuy,** **Nguyen Van Tho,** **Thich Huyen Quang** **Thich Quang Do** **Bui Thi Kim Thanh**	These people were sentenced to several years in prison, which constitutes a violation of their human rights: Catholic priest Nguyen Van Ly (sentenced to eight years' imprisonment), Nguyen Phong (six years), Nguyen Binh Thanh (five years), the lawyer Nguyen Van Dai (five years) (all members of the pro-democracy and reform group Bloc 8406) and the lawyer Le Thi Cong Nhan, spokeswoman for the Progression Party, (four years), Tran Quoc Hien, representative of the Workers-Farmers Organisation, (five years), Le Nguyen Sang, leader of the People's Democratic Party (PDP), (five years), Nguyen Bac Truyen (four years), Huynh Nguyen Dao (three years), the Hoa Hao Buddhists Duong Thi Tron (six years), Le Van Soc (six years) and Nguyen Van Thuy (five years), Nguyen Van Tho (four years), Thich Huyen Quang, Patriarch of the Unified Buddhist Church of Vietnam, Thich Quang Do and Bui Thi Kim Thanh.	
ZIMBABWE	**Gift Tandare**	This opposition activist was shot. His body was snatched and	In its resolution adopted on 26 April 2007, the European

		secretly buried without his family's knowledge.	Parliament strongly condemned the Mugabe dictatorship for its relentless oppression of the Zimbabwean people, opposition parties and civil society groups and its destruction of the Zimbabwean economy, which has deepened the misery of millions of Zimbabweans.
	Itai Manyeruke	He died a day after being severely beaten up by the police.	
	Edmore Chikomba	He deceased on 30 March 2007.	
	Morgan Tsvangirai	Chairman of the Movement for Democratic Change (MDC) and opposition leader. He was arrested on 28 March 2007 and subject to brutal treatment by the police forces.	
	Ian Makone	This opposition activist, special adviser to Morgan Tsvangirai, was put in detention.	
	Nelson Chamisa	He was attacked on his way to Harare airport, where he was to take a flight to attend the meetings of the Joint Parliamentary Assembly (ACP-EU JPA).	
	Nelson Chamisa, **Grace Kwinjeh,** **Lovemore Mdhuku,** **William Bango,** **Sekai Holland,** **Tendai Biti,** **Arthur Mutambara**	These opposition leaders were arrested and subjected to brutal treatment by the police forces and prohibited to seek medical treatment outside Zimbabwe.	
	Raymond Majongwe	The human rights defender, Secretary General of the Progressive Teachers' Union of Zimbabwe (PTUZ) and his wife **Loice Majongwe were harassed** on 1 February 2007 by police officers in Harare	A letter of concern was sent on 21 February 2007.

B) UPDATES OF CASES RAISED BY THE EUROPEAN PARLIAMENT IN THE PREVIOUS ANNUAL REPORT BETWEEN APRIL 2006 AND MARCH 2007

NAME	BACKGROUND	ACTIONS TAKEN BY THE EUROPEAN PARLIAMENT	UPDATE ON 2007
BANGLADESH			
Salah Uddin Shoaib Choudhury	Journalist and director of the newspaper "Weekly Blitz", which promotes dialogue among the religions and for the recognition of Israel. He was arrested on 29 November 2003 and released 17 months later. Nevertheless he is still in danger of being sentenced to death at his trial for sedition, which was due to open on 13 November 2006.	In its resolution of 15 November 2006, the European Parliament called for the review of his trial and for his release. The charges against him are contrary to all standards of international law and to all conventions on violations of press freedom. The resolution was also deploring recent acts of violence and strongly condemned the physical attacks on journalists, NGO staff, trade unionists and others. The resolution also expressed disapproval regardig the violence related to the forthcoming general elections and the transition.	Since his release from prison he was called to appear before the authorities for 36 times in the 31 months. Every time he risks potential re-incarceration. He was awarded the Monaco Media Forum Prize 2007.
BULGARIA			
Michael Shields	An 18 years-old British citizen, subjected to an unfair trial and sent to prison in Bulgaria, in spite of the fact that another person confessed to the crime in question.	A letter of concern was sent on 13 June 2006.	Bulgaria's president Georgi Parvanov declared he would not pardon him but also that the case can be reopened in Bulgaria if "sufficient new evidence" are presented.
ECUADOR			
Mirek Krygier	Polish citizen, imprisoned.	A letter of concern was sent on 15 November 2006.	No information available.
IRAN			
Keyvan Ansari	Prisoner of conscience.	In a resolution adopted on 15 November 2006, the European Parliament raised concerns regarding various human rights violations in Iran,	Dr Keyvan Ansari went on hunger strike on 14 July in protest at their continuing detention. On September 2007 he was

		including the ill-treatment of political prisoners, the prosecution of juvenile offenders, also concerning the issue of minority rights, freedom of religion and of the press, and women's rights. In the resolution, the Iranian authorities were called on to unconditionally release all prisoners of conscience; these five persons were explicitly mentioned.	sentenced to 3 years and six months imprisonment on charges of threatening National Security.
Keyvan Rafii	Prisoner of conscience.		The hearing of the case of Keyvan Rafi'i, now held in prison was postponed for a fourth time on 29 July. On 20 May, his father, sister and brother had been taken to an Intelligence Ministry facility in Tehran. They were released at around 10pm after lengthy interrogation.
Kheirollah Derakhshandi	Prisoner of conscience.		Kheyrollah Derakhshandi, held in prison, was severely beaten in March 2007, leaving him with persistent pain in his back and left arm. He is being denied medical care. His 75-year-old father, Mojtaba Derakhshandi, was summoned to appear in court for giving an interview to a news agency about his son's medical condition. He was later released on bail and warned not to speak to the press.
Abolfazl Jahandar	Prisoner of conscience.		Abdolfazl Jahandar went on hunger strike on 14 July in protest at their continuing detention. He is said to be protesting at the prison officials' refusal to transfer him to the section for political prisoners. He is also in poor health.
Koroush Zaim	Prisoner of conscience.		He is out of prison, residing in Iran.
Farshid Yadollahi	Lawyers, imprisoned while defending Sufis in Qom.	In its resolution of 15 November 2006, the European Parliament also addressed the freedom of religion and expressed concerns about the	They are out of prison but they still face legal problems with the authorities.
Omid			

Behrouzi		arrests of these persons.	
Ayatollah Sayad Hossein, Kazemeyni Boroujerdi	He was advocating for years that politics and religion should be separated. He was arrested reportedly with more than 400 of his followers.	In its resolution of 16 November 2006, the European Parliament expressed concern for his arrest.	He is still imprisoned, serving a 15 year sentence.
Motjaba Saminejad	Imprisoned journalist/ webblogger (reporters without borders).	In its resolution of 15 November 2006, the European Parliament called for the release of all imprisoned journalists and webbloggers.	Out of prison, residing in Iran.
Ahmad Raza Shiri	Imprisoned journalist/ webblogger.		Out of prison on suspended sentence.
Arash Sigarchi	Imprisoned journalist/ webblogger.		Out of prison, residing in the US.
Manoucher Mohammadi	Student activist, imprisoned.	The European Parliament called for his release, requesting that students should not be barred from higher education due to their peaceful political activities.	Out of prison, residing in the US.
Mausavi Khoini	Human rights defender.	A letter of concern was sent on 20 October 2006.	Still in detention.
Kobra Rahmanpoor	Convicted in January 2002 and is still uncertain about when the sentence is to be executed, if at all.	A letter of concern was sent on 13 July 2006 regarding their case.	Judiciary suspended her execution sentence (she was convicted of murdering her mother in law).
Nazanin Mahabad Fatehi	Convicted in March 2005 for killing one of the three men, who tried to rape her and her cousin.		She was released on 15 January 2007, after the court of appeal declared her innocence. However, she still has to pay compensation of € 25.000.
Fatemeh Hagigat Prozheh	A 35 year old woman who is convicted of killing her temporary husband (Seegheh in Islam). She has alleged that her husband, a drug addict, attempted to rape her 15 year old daughter from a previous marriage.		Fatemeh's death sentence was confirmed.
Delara Darabi	She broke into a house with her partner, allegedly killed the		Her death sentence has been confirmed by the

	woman, whose house she and her partner broke into. She denied the crime but she is still imprisoned, on death row. On 20 January she attempted suicide in her cell. She was a minor (17 years old) when she committed the crimes in question.		Iranian Supreme Court and her execution may be imminent. Her attorney is intending to appeal the verdict. In January 2007, Delara attempted suicide Delara's physical and emotional health is still unstable.
Sa'id Masouri	Sentenced to death and awaiting execution, she has been held in solitary confinement in Section 209 of Evin Prison since late 2004.	With regards to their case a letter of concern was sent on 17 May 2006.	No further information received.
Khaled Hardiani	Sentenced to death and on death row, involved in hijacking a plane in 2001.		Pardoned after being convicted of endangering national security (in relation to the hijacking plot).
Farhang Pour Mansouri	Sentenced to death and on death row, involved in hijacking a plane in 2001.		No further information received.
Shahram Pour Masori	Sentenced to death as a minor and on death row, involved in hijacking a plane in 2001.		No further information received.
ISRAEL			
Ziyad Hmeidan	Student and human rights defender, detained by Israeli authorities without charges or trial since 23 May 2005.	A letter of concern was sent on 20 July 2006.	He was released on 18 March 2007.
NORTH KOREA			
Son Jong Nam	He is a Christian believer. He was reportedly tortured by the National Security Agency, and was then sentenced to death for alleged treason without a trial and without procedural safeguards required under international human rights law.	In a resolution adopted on 15 June 2006, the European Parliament urged the government of the DPRK to provide information on his case and not to proceed with his execution	No further information received.
RUSSIA			

Mikhael Khodorkovsky	Russian citizen, successful businessman and philanthropist, convicted after an unfair trial and subjected to difficult prison conditions; detained in a prison in Siberia.	With regards to their case, a letter of concern was sent on 22 November 2006.	On February 5, 2007, the Kremlin brought additional charges against him to ensure that he would not be released from prison in October 2007, when he would have been eligible for parole after having served half of his original sentence.
Platon Lebedev	Russian citizen convicted after an unfair trial and subjected to difficult prison conditions. Suffers from serious health problems.		Lebedev is currently serving his sentence in a remote area of Siberia.
Anna Politkovskaya	Journalist, murdered on 7 October 2006. A highly respected investigative reporter, known as the symbol of honest journalism in Russia, she was awarded many prizes, among others the Prize Olof Palme. She courageously stood up defending human life and dignity. She exposed and objectively reported on various forms of crimes against humanity, especially in Chechnya.	In its resolution of October 2006, the European Parliament paid tribute to her work and merits. The European Parliament called on the Russian authorities to conduct an independent and efficient investigation to find and punish those responsible for this cowardly crime. The President of the Parliament also expressed his concerns regarding the issue in a letter of concern. In November 2006, a hearing took place on the Subcommittee on Human Rights on Human rights defenders in Russia. At the EU-Russia Summit, the European Union insisted that Russia must respect human rights in every field of the EU-Russia cooperation.	The European Parliament nominated her posthumously for the 2007 Sakharov Prize. The room for **press conferences** in Brussels was named after her.
SYRIA			
Anwar al Bunni	Following an unfair trial that appeared to be politically driven, Anwar al-Bunni was sentenced by Damascus Criminal Court on 24 April 2007 to a five-year prison term on charge of "spreading false information harmful to the state". He is serving his	In its resolution of 15 June 2006, the European Parliament urged Syrian authorities to reconsider all cases of political prisoners and to release immediately all prisoners of conscience. The Parliament also requested that all detained or imprisoned	Following his conviction Anwar al-Bunni was also brought to trial before Damascus Military Court on charges of "slandering a public administration", Article 376 of the Syrian Penal Code. His new charge appears to be

	sentence in a mixed ward with criminal prisoners in ‘Adra prison.	persons be given prompt, regular and unrestricted access to their lawyers, doctors and families. The European Parliament pointed out that respect for human rights constitutes a vital component of any future EU-Syria Association Agreement and called on Syria to respect its commitments within the framework of the Barcelona Process and along the lines of the European Neighbourhood Policy. In May 2006 several civil society activists were arrested and tortured because of signing a petition for improving the Syrian-Lebanese relations in view of the UN Security Council Resolution n° 1680. There were also some of these persons among those arrested.	related to a memo he wrote and presented months ago as part of his defence and in which he criticised the Syrian Minister of Social Affairs and Labour as well as the Syrian Prisoners’ Association. The memo was found in his cell at prison during prison guards’ inspection. Anwar al-Bunni’s next military trial session is on 7 February 2008.
Michel Kilo	Writer, released on 19 October 2006, but he was brought before the Criminal Court in Damascus again on 31 October 2006 to face new charges.		His trial was postponed, for the second time, to 19 February 2007. He was sentenced on 13 May 2007 to three years in prison for "undermining national sentiment".
Kamal Al-Labwani	On 10 May 2007 Damascus Criminal Court sentenced him to 12 years imprisonment following an unfair trial. The charge relates to Kamal al-Labwani’s visit to Europe and the USA in 2005 where he met human rights organisations and government officials and called for a process of peaceful democratic reform in Syria.		Kamal al-Labwani is serving his sentence in ‘Adra prison in mixed ward with criminal prisoners. He may face additional prison terms of between three and five years. This measure against Kamal al-Labwani appears to be based on his criticism of the Syrian government in a document he wrote and presented in his defence at the final trial session on 10 May 2007.
Mahmoud Issa	Civil society activist. Mahmoud 'Issa's charges relate to his involvement in Beirut-Damascus Declaration, a petition signed by some 300 Syrian and Lebanese nationals calling for the normalization of relations between their two countries.		On 13 May 2007 Mahmoud ‘Issa was found guilty of “weakening nationalist sentiment” and was sentenced to three years imprisonment. He is kept in a mixed ward with criminal prisoners. It is alleged that charges against him have no legal basis.

Professor Suleiman Shummar	Civil society activist, detained for signing the above-mentioned petition.		Suleiman Shummar was sentenced in absentia to ten years in jail on charges of "weakening nationalist sentiment" and "exposing Syria to hostile acts".
Muhammad Mahfud	Civil society activist, detained for signing the above-mentioned petition.		Muhammad Mahfud was released on bail of 1,000 Syrian Lira (US $20) from 'Adra prison on 25 September 2006. All charges against him were dropped.
Mahmoud Meri'i	Civil society activist, detained for signing the above-mentioned petition.		Mahmoud Meri'i was freed on 17 July 2006, on payment of 1,000 Syrian Lira (US$20) bail.
Yasser Melhem	Civil society activist, detained for signing the above-mentioned petition.		No further information received.
Omar Adlabi	Civil society activist, detained for signing the above-mentioned petition.		No further information received.
TURKEY			
Behic Asci	Lawyer, started a hunger strike on 5 April 2005 to show solidarity with the political prisoners subjected to poor Turkish prison conditions. On 22 January 2007, after 293 days, he stopped the strike, but announced his intention to resume it later.	A letter of concern was sent on 15 November 2006.	Behic Asci did not resume his hunger strike, he is recovering at his home.
Michal Majevski	Polish citizen arrested in July 2006. He was a minor when committing the crime and the punishment was disproportionate.	A letter of concern was sent on 28 September 2006.	No further information received.
Jonathan Sugden	Well-known expert on Turkey, detained by Turkish security forces and was subjected to deportation.	A letter of concern was sent on 24 April 2006.	Jonathan Sugden is now able to travel to Turkey.

UNITED STATES OF AMERICA			
Pablo Ibar	Spanish citizen found guilty of murder and condemned to death by the Court of Florida in 2000. On 9 March 2006, the Supreme Court reaffirmed his conviction and refused to grant him a new trial.	A letter of concern was sent on 26 April 2006.	Still on death row.
Allen W. Bridgers	Sentenced to death, on death row	A letter of concern was sent on 6 July 2006.	Still on death row.
UZBEKISTAN			
Umida Niazova	Umida Niazova was a human rights defender and translator of Human Rights Watch's office in Tashkent. She was sentenced to seven years in prison.	Letters of concern were sent in January and April 2007.	On 08 May 2007, her sentence was commuted to seven-year suspended sentence. Under the term of the commuted sentenced she was obliged to regularly report to the neighbourhood police.
YEMEN			
Ali Al-Dailami	Ali al-Dailami, Executive Director of the Yemeni Organization for the Defence of Democratic Rights and Freedom was reportedly being held incommunicado and subjected to ill-treatment since his arrest and detention on 9 October 2006.	A letter of concern was sent on 26 October 2006.	He was released in November 2006, one month after his arrest.
VIETNAM			
Nguyen Van Ly	Catholic priest and co-editor of the underground online magazine Tu do Ngôn luan (Free Speech). He was imprisoned from May 2001 to early 2005. He was arrested again on 19 February 2007 and is currently under house arrest.	A letter of concern was sent on 27 July 2006.	His support for the "Manifesto on Freedom and Democracy for Vietnam" has led to his sentence on March 30, 2007 for an additional eight years in prison.
Nguyen Gia Thieu	Sentenced to 20 years of imprisonment and a fine of 25 million USD.		He is still detained.

PŘÍLOHA II

LIST OF RESOLUTIONS

List of resolutions adopted by the European Parliament between January 2007 and December 2007, and relating directly or indirectly to human rights violations in the world

(http://www.europarl.europa.eu/comparl/afet/droi/others/default.htm)

Country	Date of adoption of resolution
AFRICA	
CHAD	13.12.07
ETHIOPIA	21.06.07
GUINEA	15.02.07
NIGERIA	15.03.07 ; 24.05.07
SOMALIA	15.11.07
SUDAN	15.02.07 (Darfur) ; 24.05.2007 ; 12.07.07 (Darfur) ; 25.10.07
ZIMBABWE	26.04.07
The financing of the Special Court in Sierra Leone	06.09.07
EU partnership in the Horn of Africa	10.05.07
State of play of EU-Africa relations	25.10.07
AMERICA	
CUBA	21.06.07
GUATEMALA	15.03.07
VENEZUELA	24.05.07
Murder of women in Mexico and Central America	11.10.07
SWIFT, the PNR agreement and the transatlantic dialogue on these issues	14.02.07
Transportation and illegal detention of prisoners	14.02.07
ASIA	
BANGLADESH	06.09.07
BURMA (MYANMAR)	21.06.07 ; 06.09.07 ; 27.09.07
CAMBODIA	15.03.07
CHINA	13.12.07
INDIA	01.02.07
KASHMIR	24.05.07
PAKISTAN	12.07.07 ; 25.10.07 ; 15.11.07

Country	Date of adoption of resolution
PHILIPPINES	26.04.07
UZBEKISTAN	15.11.07
TIBET	15.02.07
VIETNAM	12.07.07
Comfort women during world war II (Japan)	13.02.07
EUROPE	
MOLDOVA	12.07.07
RUSSIA	15.02.07 ; 26.04.07 ; 10.05.07 ; 14.11.07
TURKEY	24.10.07
Women in Turkey	13.02.07
Attack on Galina Kozlova	15.03.07
MIDDLE EAST	
IRAN	25.10.07
PALESTINE (GAZA)	11.10.07
SYRIA	24.05.07
The humanitarian situation of Iraqi refugees	15.02.07 ; 12.07.07
Women's rights in Saudi Arabia	13.12.07
Kidnapping in Gaza of the journalist Alan Johnston	26.04.07
Death sentence imposed on medical personnel in Libya	18.01.07
Middle East	12.07.07
EU strategy for reform in the Arab world	10.05.07
MISCELLANEOUS	
EU Human rights dialogues and consultations on human rights with third countries	06.09.07
Universal moratorium on the death penalty	01.02.07 ; 26.04.07 ; 27.09.07
United Nations Human Rights Council	07.06.07
Christian Communities	15.11.07
Annual report on Human Rights in the World 2007 and the EU's policy on the matter.	26.04.07
10th anniversary of the Mine Ban Treaty (Ottawa Convention)	13.12.07

4. 3. 2008

STANOVISKO VÝBORU PRO ROZVOJ

pro Výbor pro zahraniční věci

k výroční zprávě o stavu lidských práv ve světě v roce 2007 a politice EU v této oblasti (2007/2274(INI))

Navrhovatel: Thijs Berman

NÁVRHY

Výbor pro rozvoj vyzývá Výbor pro zahraniční věci jako příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. vyzývá Radu a Komisi, aby zajistily, že bude efektivně uplatňován přístup k rozvoji zohledňující lidská práva, což znamená, že bude dodržováno pět hlavních zásad: uplatňování mezinárodního rámce lidských práv, posílení pravomocí držitelů práv, účast na rozvoji, zaměření se na zranitelné skupiny a jejich nediskriminace a zodpovědnost;

2. vítá úsilí Komise věnované podpoře lidských práv, demokracie a řádné správy věcí veřejných v rámci Nástroje rozvojové spolupráce; trvá na tom, aby tyto otázky byly zařazeny jako průřezové do všech programů, a vyzývá, aby všechny strategické dokumenty pro jednotlivé země, regiony a témata i roční akční programy obsahovaly specifické cíle, kritéria a ukazatele;

3. vyzývá Komisi, aby kladla důraz zejména na začlenění aspektů týkajících se lidských práv do ročního akčního programu pro Čínu, který bude předložen v roce 2008;

4. připomíná rozvojové cíle tisíciletí a zdůrazňuje, že přístup ke vzdělání a zdravotní péči jsou základní lidská práva; je přesvědčen, že zdravotní programy, včetně sexuálního a reprodukčního zdraví, podpora rovnosti pohlaví a posílení pravomocí žen a práv dětí by měly v rozvojové politice a v politice v oblasti lidských práv EU stát na předním místě, zejména tam, kde přetrvává násilí založené na pohlaví a kde jsou ženy a děti vystaveny nebezpečí HIV/AIDS, či tam, kde je jim bráněno v přístupu k informacím, prevenci nebo k léčbě;

5. vyzývá Komisi, aby základní práva pracovníků a agendu slušné práce zahrnula do své rozvojové politiky, zejména do programů obchodní pomoci;

6. trvá na tom, aby politika EU odpovídala ve všech oblastech, včetně obchodu, zemědělství, rybolovu, migrace a obchodu se zbraněmi, zásadám lidských práv; zdůrazňuje, že při jednáních o dohodách o hospodářském partnerství se zeměmi AKT je nutno zohlednit možné negativní důsledky pro lidská práva, zejména ekonomická a sociální práva;

7. vítá partnerství mezi EU a Afrikou v oblasti demokratické správy věcí veřejných a lidských práv ve společné strategii Afrika–EU; vyzývá nejen EU, ale i Africkou unii, aby dodržely své závazky týkající se lidských práv tím, že budou systematicky začleňovat přístup založený na lidských právech do afrického mechanismu vzájemného hodnocení a posilovat regionální instituce zabývající se problematikou lidských práv, zejména Africkou komisi pro lidská práva a práva občanů a Africký soud pro lidská práva a práva občanů;

8. konstatuje, že ačkoli mezinárodní společenství zahájilo četné mírové a mezinárodní zprostředkovatelské procesy, probíhají v řadě afrických zemí ozbrojené konflikty, v nichž jsou civilisté vystavováni útokům a nejsou dostatečně chráněni místními vládami; připomíná zejména situaci v súdánském Dárfúru, kde nadále dochází k vážnému porušování lidských práv; zdůrazňuje, že mezinárodní společenství je povinno chránit, a podtrhuje, že státy, které se na konfliktu některé země podílejí prostřednictvím rozsáhlých obchodních investic, mají k obyvatelstvu této země zvláštní odpovědnost.

9. zdůrazňuje význam rychlého vyslání sil EUFOR do Čadu s cílem stabilizovat tuto oblast, zajistit ochranu zón humanitární pomoci a chránit civilní obyvatelstvo; trvá na tom, aby EU a její členské státy využily svého vlivu na úřady Čadu a vyzvaly je k dodržování mezinárodních a regionálních humanitárních závazků této země, jakož i jejích závazků v oblasti lidských práv; požaduje zejména, aby byli všichni čelní představitelé opozice, kteří byli zadrženi výhradně z politických důvodů, neprodleně propuštěni na svobodu;

10. zdůrazňuje, že je třeba zachovat klíčovou podporu EU pro úsilí o zprostředkování, které v Keni vede pan Kofi Annan; vyzdvihuje také, že je třeba udržet zapojení všech stran do hledání přijatelných řešení při vytváření povolební strategie s cílem dosáhnout usmíření, předejít etnickým čistkám a dosáhnout návratu všech interně vysídlených osob do míst jejich původu;

11. připomíná, že v citlivých situacích a v případě neexistence stabilních institucí jsou lidská práva často ohrožena, nebo nejsou dodržována; naléhavě proto vyzývá Radu a Komisi, aby urychlily proces vymezování komplexní strategie pro jednání s nestabilními státy, založené na zkušenostech ze Súdánu, Afghánistánu, Zimbabwe, Konžské demokratické republiky a Keni;

12. vyzývá Evropskou unii a členské státy, aby zajistily, že úsilí o stabilizaci, budování míru a ochranu civilního obyvatelstva v Afghánistánu bude pokračovat a že na něj budou vyčleněny přiměřené zdroje na tak dlouho, jak bude třeba, včetně poskytnutí vojenských jednotek s nezbytným mandátem a s potřebným vybavením; varuje, že cena neúspěchu v Afghánistánu by byla velmi vysoká, pokud jde o lidská práva a především o práva žen;

zdůrazňuje, že dlouhodobé zlepšení civilních institucí je pro rekonstrukci a usmíření životně důležité.

VÝSLEDEK ZÁVĚREČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	3.3.2008
Výsledek závěrečného hlasování	+: 19 –: 0 0: 0
Členové přítomní při závěrečném hlasování	Thijs Berman, Danutė Budreikaitė, Ryszard Czarnecki, Nirj Deva, Alain Hutchinson, Romana Jordan Cizelj, Glenys Kinnock, Luisa Morgantini, Horst Posdorf, Pierre Schapira, Frithjof Schmidt, Jürgen Schröder, Johan Van Hecke
Náhradník(ci) přítomný(í) při závěrečném hlasování	John Bowis, Fiona Hall, Manolis Mavrommatis, Csaba Őry, Ralf Walter
Náhradník(ci) (čl. 178 odst. 2) přítomný(í) při závěrečném hlasování	Glyn Ford

27. 3. 2008

STANOVISKO VÝBORU PRO OBČANSKÉ SVOBODY, SPRAVEDLNOST A VNITŘNÍ VĚCI

pro Výbor pro zahraniční věci

k výroční zprávě o stavu lidských práv ve světě v roce 2007 a politice EU v této oblasti (0007/2274(INI))

Navrhovatel: Giusto Catania

NÁVRHY

Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci vyzývá Výbor pro zahraniční věci jako příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

A. vzhledem k tomu, že výroční zpráva EU o stavu lidských práv ve světě v roce 2007 se zaměřuje hlavně na činnosti mimo Unii a neposkytuje podobný obsáhlý popis činností a problémů v oblasti lidských práv v rámci Unie,

B. vzhledem k tomu, že dne 1. března 2007 byla ve Vídni založena Agentura EU pro základní práva (dále jen agentura), což představuje první krok v reakci na požadavek Parlamentu na vytvoření integrovaného rámce pravidel a institucí, který má propůjčit Listině základních práv Evropské unie závaznou sílu a zajistit dodržování systému, který byl stanoven v rámci Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, a také vypracovat komplexní politiku EU v oblasti práv menšin; vzhledem k tomu, že je nezbytné zdůraznit, že mandát agentury se vztahuje i na země, které s EU uzavřely dohodu o stabilizaci a přidružení,

C. vzhledem k tomu, že začlenění Listiny základních práv do nové smlouvy i skutečnost, že má závaznou povahu, je třeba přivítat, ačkoliv tato listina v některých členských státech závazná není,

D. vzhledem k tomu, že Parlament by v otázce ochrany lidských práv měl i nadále spolupracovat s Radou Evropy,

1. vyzývá Radu, aby v příštích výročních zprávách o stavu lidských práv ve světě při analyzování stavu lidských práv ve světě zároveň hodnotila aktuální stav lidských práv

v každém členském státě na základě výroční zprávy agentury; tato dvojí analýza by ukázala, že se Unie angažuje v ochraně lidských práv jak na svém území, tak mimo něj, aby se předešlo uplatňování dvojích standardů;

2. naléhá na Radu, aby svou pracovní skupinu *ad hoc* zabývající se základními právy a občanstvím přeměnila ve stálou pracovní skupinu, která by mohla pracovat souběžně s pracovní skupinou pro lidská práva (COHOM), a naléhavě žádá Komisi, aby přidělila portfolio lidských práv a základních svobod jednomu komisaři;

3. je znepokojen skutečností, že mezinárodní spolupráce v oblasti boje proti terorismu má často za následek snížení úrovně ochrany lidských práv a základních svobod, a domnívá se, že by EU měla učinit rozhodnější kroky na mezinárodní úrovni, aby podpořila strategii založenou na řádném dodržování mezinárodních norem a závazků v oblasti lidských práv;

4. naléhá na orgány EU a členské státy, aby uskutečnily doporučení obsažená v usnesení EP ze dne 14. února 2007 o údajném využití evropských zemí ze strany CIA pro převoz a nezákonné zadržování vězňů[1], která mají pomoci objasnit podíl členských států na nezákonných praktikách mimořádného vydávání osob a zajistit, aby se Unie a členské státy na podobném porušování lidských práv v budoucnosti nepodílely;

5. připomíná svá usnesení, ve kterých poukázal na porušování lidských práv v zadržovacím táboře v zátoce Guantánamo, a naléhá na orgány a členské státy EU, aby pokračovaly v úsilí o jeho uzavření, neboť pouhá existence tohoto tábora je trvalým znamením toho, jak by neměl probíhat boj proti terorismu; vyzývá proto Radu a Komisi, aby podpořily mezinárodní iniciativu, jejímž prostřednictvím by vláda USA v souladu s mezinárodním právem souhlasila s tím, aby zadržení byli postaveni před spravedlivý soud, nebo propuštěni a bylo jim nabídnuto postavení uprchlíka a poskytnuto útočiště, ať již na území USA nebo jinde tak, aby se zabránilo jejich navrácení do země, kde by byli vystaveni reálnému riziku mučení nebo pronásledování;

6. doporučuje EU, aby přijala ucelenější a koordinovanější přístup k otázce mučení a nevnímala ji jako izolovaný problém; vyzývá EU, aby zvážila široké spektrum možných opatření zaměřených na boj proti mučení, včetně prevence, pomoci obětem, a také boje proti beztrestnosti; členské státy rovněž vyzývá, aby vyčlenily dostatečné zdroje na podporu a rehabilitaci obětí mučení;

7. vybízí EU, aby nadále posilovala jednotnou oblast bezpečnosti, svobody a spravedlnosti, jejímž prostřednictvím bude možné za použití společné politiky přistěhovalectví dosáhnout optimální ochrany práv státních příslušníků třetích zemí přicházejících na území EU, a poznamenává, že v některých členských státech nejsou ustanovení týkající se oblasti bezpečnosti, svobody a spravedlnosti závazná;

8. bere na vědomí nové legislativní balíčky v oblasti legální migrace, kontrol na hranicích a nezákonného zaměstnávání; zastává názor, že by EU měla zavést společnou politiku migrace zaměřenou na práva migrujících osob, možnosti legálního přistěhovalectví a boj proti skupinám zabývajícím se obchodováním s lidmi;

[1] Úř. věst. C 287 E, 29.11.2007, s. 309.

9. vyjadřuje politování, že v rámci EU nebyly provedeny žádné analýzy stavu lidských práv ve vztahu k migraci;

10. žádá členské státy, aby zajistily plné dodržování lidských práv a základních svobod žadatelů o azyl a přistěhovalců bez ohledu na zákonnost či nezákonnost postavení těchto osob na území EU, což je nezbytnou podmínkou pro zajištění věrohodné politiky lidských práv EU na území EU i mimo ně;

11. připomíná, že smyslem vytvoření společné azylové politiky musí být ochrana jednotlivce, a ne snížení počtu žádostí o azyl nebo jejich přesunutí do třetích zemí, které příliš nedodržují lidská práva;

12. vyzývá členské státy, aby zlepšily svou azylovou politiku tak, aby zahrnovala i ženy, jimž hrozí zmrzačení pohlavních orgánů, a odstranily veškeré s ním související násilí;

13. odmítá argumenty některých členských států založené na tradičních, kulturních nebo náboženských hodnotách jakéhokoliv druhu, pomocí nichž se snaží vyhnout povinnosti vymýtit násilí páchané na ženách, zejména násilí související s mrzačením pohlavních orgánů u žen;

14. domnívá se, že posílení postavení žen zajištěním neomezeného přístupu k informacím týkajícím se sexuálního a reprodukčního zdraví, ke službám a dodávkám by zlepšilo jejich postavení pro vyjednání bezpečného pohlavního styku a ochranu před pohlavně přenosnými chorobami, včetně onemocnění HIV/AIDS;

15. vyzývá Komisi a členské státy, aby podporovaly pořádání informačních kampaní o rovnosti pohlaví a kampaní bojujících proti násilí na základě pohlaví a diskriminaci žen;

16. vyzývá Radu a Komisi, aby začlenily do svých politik opatření na zajištění ochrany práv dětí a aby se zavázaly bojovat proti obchodování s dětmi a veškerým druhům vykořisťování, včetně dětské práce;

17. upozorňuje na diskriminaci a násilné pronásledování z důvodů sexuální orientace, k němuž dochází v některých zemích; vyzývá orgány EU a členské státy, aby odstranily veškeré formy diskriminace na základě sexuální orientace a pohlaví na území EU, a přijaly proti nim opatření právní povahy;

18. vyjadřuje hluboké znepokojení nad situací státních příslušníků třetích zemí, kteří žádají o postavení uprchlíka z důvodů sexuální orientace, například Mehdi Kazemi a Pegah Emambakhsh, kterým hrozí navrácení ze Spojeného království do Íránu a poprava; připomíná, že vyhoštění osob do třetích zemí, kde budou vystaveny pronásledování, mučení nebo smrti je porušením evropských a mezinárodních závazků v oblasti lidských práv; žádá orgány EU a dotčené členské státy, aby nalezly řešení, jak zajistit, aby tyto dvě osoby nebyly navráceny do Íránu, a aby sledovaly a hodnotily používání právních předpisů EU týkajících se azylu v členských státech; žádá Komisi, aby se těmito otázkami zabývala a vyřešila je v rámci připravované změny nařízení Rady (ES) č. 343/2003 ze dne 18. února 2003, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí

země v některém z členských států[1], a směrnice Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytované ochrany[2];

19. vyzývá předsednictví Rady, aby uspořádala fórum nevládních organizací o lidských právech tak, aby mohly současně probíhat také podrobné diskuse občanské společnosti a orgánů EU o ochraně lidských práv v rámci členských států;

20. vítá skutečnost, že Lisabonská smlouva rozšiřuje řádný legislativní postup (dříve postup spolurozhodování) na více oblastí týkajících se spravedlnosti, svobody a vnitřních věcí, čímž se zvýší úloha Parlamentu ve věcech majících vliv na ochranu lidských práv uvnitř i vně EU;

21. vyzývá Radu a Komisi, aby napomohly rozvoji mechanismů evropské politiky sousedství, neboť evropská politika sousedství má značný dopad na ochranu a podporu lidských práv, právního státu a demokratických reforem a na šíření hodnot lidských práv i zvýšení kapacit v tomto ohledu;

22. vyzývá členské státy, aby nadále bránily a hájily základní práva mimo EU.

[1] Úř. věst. L 50, 25.2.2003, s. 1.
[2] Úř. věst. L 304, 30.9.2004, s. 12.

VÝSLEDEK ZÁVĚREČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	26.3.2008
Výsledek závěrečného hlasování	+: 32 –: 2 0: 0
Členové přítomní při závěrečném hlasování	Alexander Alvaro, Philip Bradbourn, Giusto Catania, Carlos Coelho, Esther De Lange, Panayiotis Demetriou, Gérard Deprez, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Bárbara Dührkop Dührkop, Armando França, Urszula Gacek, Patrick Gaubert, Lilli Gruber, Jeanine Hennis-Plasschaert, Ewa Klamt, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Stavros Lambrinidis, Henrik Lax, Roselyne Lefrançois, Sarah Ludford, Rareş-Lucian Niculescu, Inger Segelström, Vladimir Urutchev, Ioannis Varvitsiotis, Manfred Weber
Náhradník(ci) přítomný(í) při závěrečném hlasování	Edit Bauer, Ignasi Guardans Cambó, Sophia in ‘t Veld, Metin Kazak, Jean Lambert, Jörg Leichtfried, Siiri Oviir, Nicolae Vlad Popa
Náhradník(ci) (čl. 178 odst. 2) přítomný(í) při závěrečném hlasování	Tobias Pflüger

VÝSLEDEK ZÁVĚREČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	2.4.2008
Výsledek závěrečného hlasování	+: 60 –: 0 0: 3
Členové přítomní při závěrečném hlasování	Roberta Alma Anastase, Bastiaan Belder, André Brie, Elmar Brok, Colm Burke, Marco Cappato, Philip Claeys, Giorgos Dimitrakopoulos, Hélène Flautre, Hanna Foltyn-Kubicka, Michael Gahler, Bronisław Geremek, Maciej Marian Giertych, Alfred Gomolka, Klaus Hänsch, Richard Howitt, Jana Hybášková, Anna Ibrisagic, Jelko Kacin, Ioannis Kasoulides, Metin Kazak, Maria Eleni Koppa, Helmut Kuhne, Johannes Lebech, Francisco José Millán Mon, Pasqualina Napoletano, Annemie Neyts-Uyttebroeck, null Nicholson of Winterbourne, Raimon Obiols i Germà, Vural Öger, Ria Oomen-Ruijten, Cem Özdemir, Justas Vincas Paleckis, Béatrice Patrie, Alojz Peterle, Hubert Pirker, Samuli Pohjamo, Michel Rocard, Raül Romeva i Rueda, Libor Rouček, Christian Rovsing, Katrin Saks, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, György Schöpflin, Charles Tannock, Inese Vaidere, Ari Vatanen, Kristian Vigenin, Zbigniew Zaleski, Josef Zieleniec
Náhradník(ci) přítomný(í) při závěrečném hlasování	Laima Liucija Andrikienė, Giulietto Chiesa, Árpád Duka-Zólyomi, Milan Horáček, Marie Anne Isler Béguin, Georg Jarzembowski, Tunne Kelam, Doris Pack, Antolín Sánchez Presedo, Inger Segelström, Csaba Sándor Tabajdi, Luis Yañez-Barnuevo García